VIBULKIJ • COMICS • • •

โรงเรียนเฮี้ยน

วิบูลย์กิจ คอมมิค
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก
KODANSHA LTD.

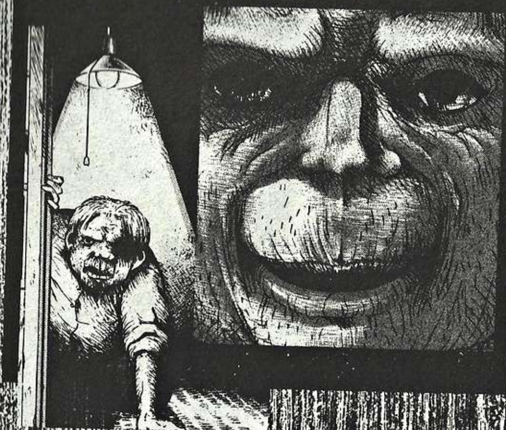
3

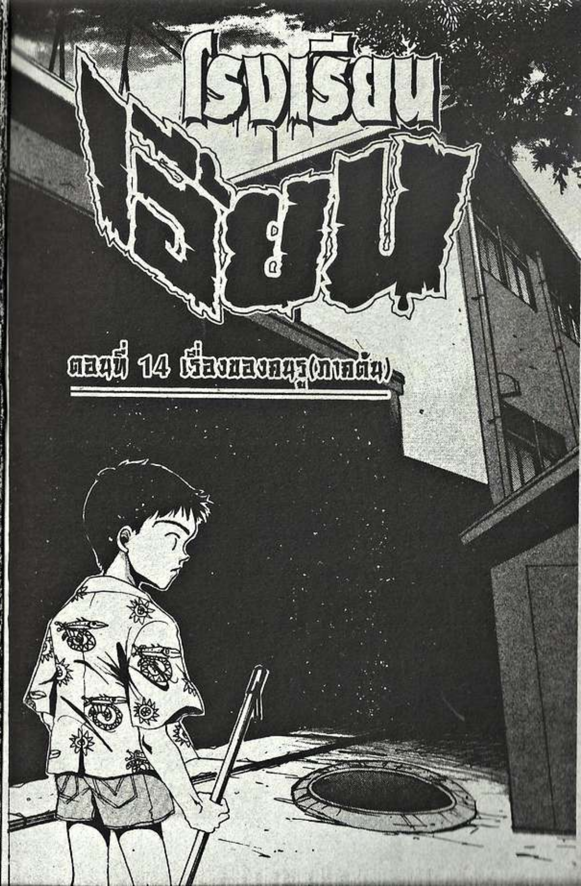

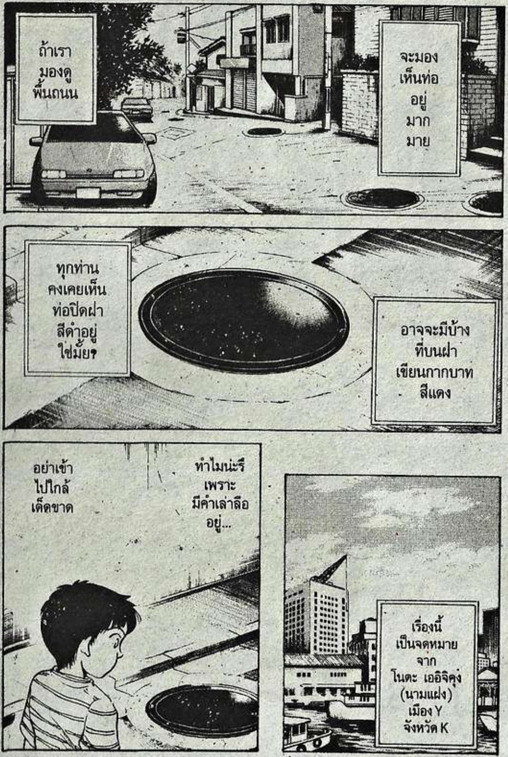
STORY TADASHI AGI ILLUST. MIYUKI HIKITA 45 บาท

โรงเรียน
3
STORY
ทาคาชิ อากิ
ILLUST.
มิยูกิ อิคิตะ

สารบัญ

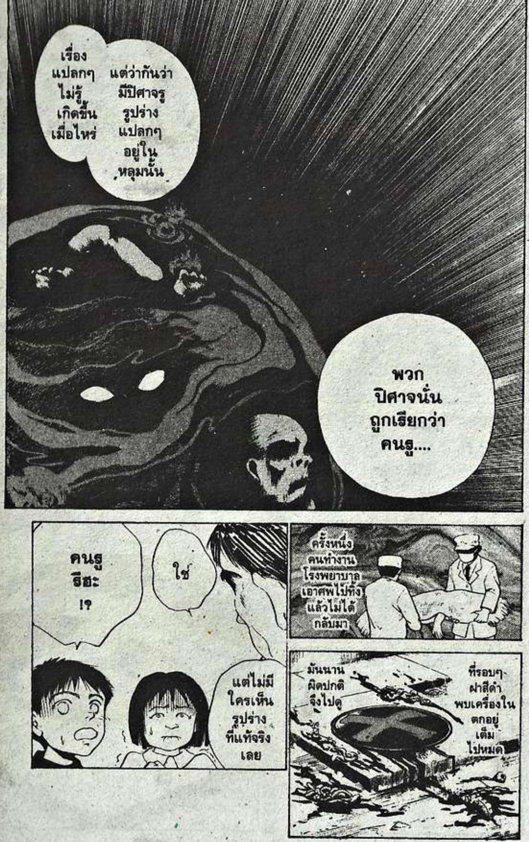
ถ้าเรามองดูพื้นถนน
จะมองเห็นท่ออยู่มากมาย
ทุกท่านคงเคยเห็นท่อปิดฝาสีดำอยู่ใช่มั้ย?
อาจจะมีบ้างที่บนฝาเขียนกากบาทสีแดง
อย่าเข้าไปใกล้เด็ดขาด
ทำไมน่ะรึ เพราะมีคำเล่าลืออยู่...
เรื่องนี้เป็นจดหมายจาก โนดะ เออิจิคุง (นามแฝง) เมือง Y จังหวัด K

จะมีการเลือกเจ้าหน้าที่เลี้ยงสัตว์ 2คน
จากป.6 แต่ละห้อง ในโรงเรียน ของโนดะ
เอาไว้ดูแลกระต่ายที่เลี้ยงในโรงเรียน
โนดะเป็น1ในนั้น
อ๊ะ! ลุงมูราตะ!
ไง
ทุกคนดูแลกระต่ายอยู่รึ
เออ ดีๆ
เราทำความสะอาดเสร็จแล้ว
เล่าเรื่องสนุกๆให้ฟังอีกสิฮะ
หือ?
เรื่องประหลาด 7อย่าง ของโรงเรียนนี้รึ
แช่ด แช่ด

ลุงมูราตะ (นามแฝง) อยู่ข้างๆ โรงเรียนของโนดะ
ลุงชอบเล่าเรื่องสนุกๆ ให้เด็กๆ ฟัง
วันนี้เป็นเรื่องประหลาดเรื่องที่ 7 ....
กึก
เรื่องเหลวไหล
โกหกทั้งเพ !
โรงเรียนไหนๆ ก็มี
มันก็แค่ไอ้เรื่องโกหกที่คล้ายๆ เรื่องจริง
ชิโนบุ !!
พึม พำ พึม พำ
ทำไมแกพูดยังงี้ !?
อาจจะจริงก็ได้ !!
กึก
แล้วแกมีหลักฐานรึ!?
มายืนยันว่าเหลวไหล
หาหลักฐานมาแสดงสิ
อ๊ะ ...
ไม่มีใช่มั้ย !!
เอาน่าโนดะ ....
จะเชื่อรึไม่เชื่อแล้วแต่แต่ละคน

รู้มั้ย? เมื่อก่อนที่เขาจะสร้างโรงเรียนที่นี่เป็นโรงพยาบาลมาก่อน
ตอนที่ๆนี่ยังเป็นโรงพยาบาล ....
.... สมัยก่อน
ลุง ....
ช่วงสงครามที่นี่มีการใช้ยาเคมีเยอะแยะ
ดูเหมือนจะใช้คนทดลอง
คนที่บาดเจ็บเดินไม่ได้
การทดลองนั่นทำให้คนที่ตกเป็นเหยื่อตายมากมาย
...
โอคุมะ ชิโนบุ (นามแฝง) เจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์ข้างห้องโนดะ
พวกโนดะชอบแซวว่าชื่อชิโนบุเหมือนผู้หญิง
...
เขาจะเอาศพคนตายกับยาที่ใช้
ไปทิ้งไว้ในหลุมที่ขุดลึกที่พื้นดิน
หลุมนั้นจะโบกคอนกรีตเอาฝาปิดทับ
แล้วจะทากากบาทสีแดงใหญ่บนฝาสีดำ

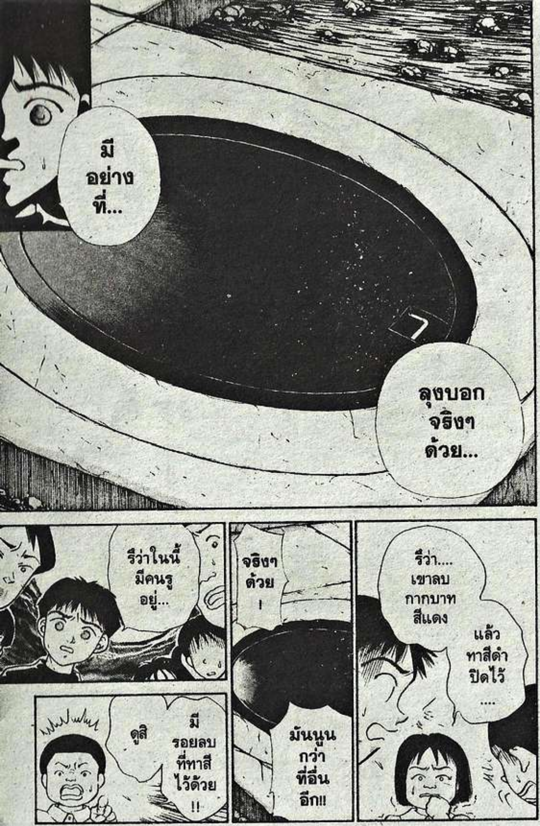
เรื่องแปลกๆ ไม่รู้เกิดขึ้นเมื่อไหร่
แต่ว่ากันว่ามีปิศาจรูรูปร่างแปลกๆ อยู่ในหลุมนั้น
พวกปิศาจนั่นถูกเรียกว่าคนรู....
คนรูรึฮะ !?
ใช่
ครั้งหนึ่งคนทำงานโรงพยาบาลเอาศพไปทิ้งแล้วไม่ได้กลับมา
แต่ไม่มีใครเห็นรูปร่างที่แท้จริงเลย
มันนานผิดปกติจึงไปดู
ที่รอบๆ ฝาสีดำพบเครื่องในตกอยู่เต็มไปหมด

หลังจากนั้น
หาตัวพนักงานคนนั้นไม่พบ
มีน้ำสีแดงเหมือนเลือดไหลจากก๊อก
...ลุง หลุมนั้นยังมีอีกรึฮะ ?
ใช่.... ท่อในโรงเรียนตรงไหนสักแห่ง
โนดะ เดี๋ยวค่อยถามได้มั้ย!!
เหรอ
ขัดจังหวะอยู่ได้ !!
เออ—!
ฉันเคยเห็นท่ออยู่หลังตึกเก่าด้วย...
ฮะฮะ สายแล้ว
ไว้ต่อพรุ่งนี้แล้วกัน
พรวด
ลุงยังมีงานค้างอยู่
ว้า~~~
ต่อพรุ่งนี้รึ...
หา... จริงรึ !?
อืม.... ลืมไปว่าเป็นฝาดำรึเปล่า
......
หลังตึกเก่าเหรอ...
......
ซ่า ซ่า ซ่า

บ้า — เชื่อกันอยู่ได้
!
คนรู มีที่ไหน
หลอกกันชัดๆ —
เออิจิ แกชอบว่าฉันขี้กลัว
แกต่างหากที่เป็น
แกรู้ได้ไงว่าโกหก !?
สักแต่พูด
ไปกันหมดนี่เลย
ไปดูกันว่ามีฝาท่อสีดำอยู่รึเปล่า !!
งั้นลองไปหลังตึกเก่ากันดูมั้ยล่ะ !!
....ไปดูเหรอ !
....
พวกโนดะเลี่ยงไม่ได้
จึงลองไปตึกหลังเก่าที่ไม่ใช้แล้ว
ว่าไง เออิจิ !!
....

เอื๊อก ....
กึก
โธ่เอ๊ย.. อีกาหรอกรึ ....
....
อึ๊ะ
ตึก ตึก
อ๊ะ !
ไม่ไหวเลยเรา ....
อยากกลับบ้านแล้ว ....
ตึก ตึก
นั่น ...!
ฝาท่อสีดำ ...!!

ลุงบอก จริงๆ ด้วย...
มี อย่าง ที่...
รึว่า.... เขาลบ กากบาท สีแดง
แล้ว ทาสีดำ ปิดไว้ ....
จริงๆ ด้วย !
รึว่าในนี้ มีคนรู อยู่...
มันนูน กว่า ที่อื่น อีก!!
มี รอยลบ ที่ทาสี ไว้ด้วย !!
ดูสิ

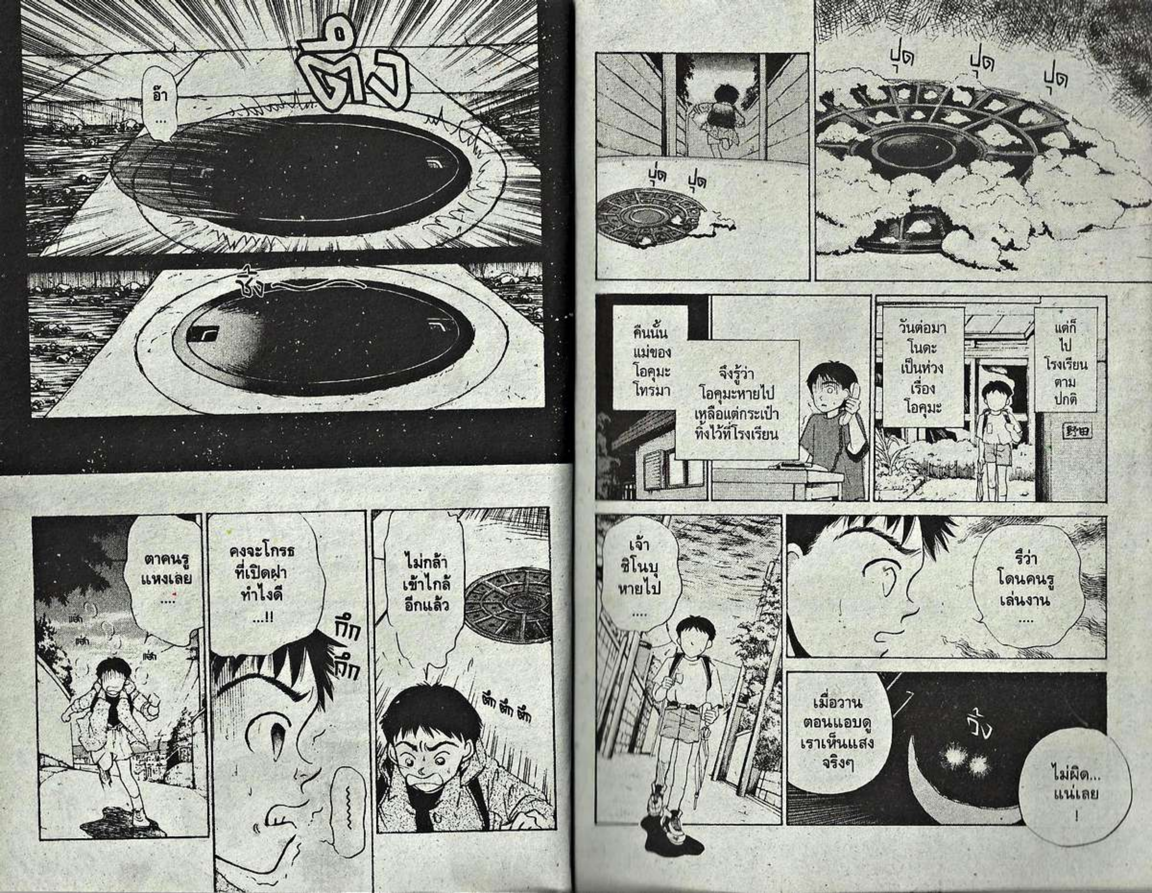

ฉัน ไป ด้วย !
ฉัน กลับ ล่ะ !
ตุบ ตุบ ตุบ
พั่บ พั่บ
กา กา กา กา
อจ๊าก
กึ๋ย
...ชิโนบุ ?
เออิจิ !
รอด้วย สิ ...
ตุบ
แก ไม่กลัว รึ !?
แก ต่างหาก ล่ะ ไอ้ ขี้ขลาด !!
ปกติ ชอบว่า ชื่อฉัน เหมือน ผู้หญิง
จะ กลับ อี !?
ว่าแก กับฉัน ใครถูก !!
ลอง มาเปิด ดูสิ
ไม่เห็น มีอะไร ต้องกลัว เลย
......

หา!?
แกจะเปิดรึ!!
เออ ทำเป็นขี้ขลาดไปได้!!
อือ
มาสิ!
โนดะกับโอคุมะ
ลองเปิดฝาท่อดู
มันหนักมาก ต้องเลื่อนทีละนิด
เดี๋ยวฉันจะลองดูข้างในนะ
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
ห้ามหนีนะ
...
อา
ไม่เห็นมีอะไรเลย!
แกลองดูสิ!!
จริงรึ!?
......
...

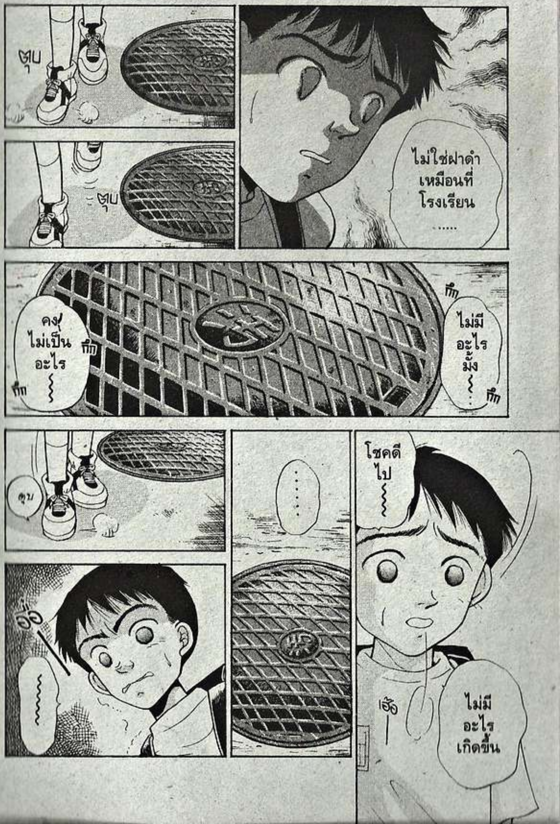

!?
เหวอ——!!
ตาอะไรน่ะ——!!
กึก
ช่วยด้วย——
หวา
เฮ้ย เออิจิ!!
...ไอ้ขี้ขลาดเอ๊ย
เห็นหนูล่ะสิ
ทำตกใจไปได้....
ชอบมาทำบ้ากับเราอยู่เรื่อย
ครืด
!?

อ๊า
...
ตึง
ชึ่ง
ตาคนรูแหงเลย
....
คงจะโกรธที่เปิดฝา
ทำไงดี
...!!
กึก
กึก
ไม่กล้าเข้าใกล้อีกแล้ว
ปุ๊ด ปุ๊ด
ปุ๊ด ปุ๊ด ปุ๊ด
คืนนั้นแม่ของโอคุมะโทรมา
จึงรู้ว่าโอคุมะหายไป เหลือแต่กระเป๋าทิ้งไว้ที่โรงเรียน
วันต่อมาโนดะเป็นห่วงเรื่องโอคุมะ
แต่ก็ไปโรงเรียนตามปกติ
เจ้าชิโนบุหายไป
....
รึว่าโดนคนรูเล่นงาน
....
เมื่อวานตอนแอบดูเราเห็นแสงจริงๆ
วิ้ง
ไม่ผิด...
แน่เลย
!

ท่อ ....
อ๊ะ ....
ในนั้น ....
ไม่หรอกน่า ...
~~~~~
สวบ
......
ยังไงๆ ~ ไม่รู้
กึก
คงไม่มีคนรู อยู่หรอก ....




ไม่ใช่ฝาดำ เหมือนที่ โรงเรียน ......
ตุบ
ตุบ
กึก
ไม่มี อะไร มั้ง ~ ....
กึก
คง! ไม่เป็น อะไร ~
กึก
กึก
โชคดี ไป ~
เฮ้อ
ไม่มี อะไร เกิดขึ้น
.....
ตุบ
~~~~~


อึ๊ะ
!!
พรึ่ด
หมับ
ครื่ด

ควับ
จี๊ด
อ๊า—....

อึ๊
รึว่าในรู.....!?
พรืด
พรืด
มันกำลัง....
จะลากเราลงรู!!
อ๊า—
พรืด
ตุ๊บ
ตุ๊บ
ตุ๊บ
มีแสงอะไรอยู่!!
วิ้ง
!?

อ๊า!!
พรืด
ตุ๊บ
อุ๊บ....
ครืดดด
กึ๊ด
ฟุ้บ

โนดะ เออิจิ ป.6 เจ้าหน้าที่เลี้ยงกระต่าย
ลุงมูราตะ ที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ
ชอบเล่าเรื่องสนุกๆ ให้พวกโนดะฟัง
วันหนึ่ง ลุงมูราตะ เล่าเรื่องประหลาด 7อย่าง ในโรงเรียน
วันนั้น เล่าเรื่องคนรู แต่ โอคุมะ ชิโนบุ ไม่เชื่อ
ก็เลยไปหาฝาท่อสีดำ ที่คนรูอยู่ ที่ตึกหลังเก่า
พอเจอฝาสีดำ นักเรียนคนอื่น พากันวิ่งหนี
แต่โนดะ กับโอคุมะ ไปเปิดฝาดู
ชิ้ง
โนดะ เห็นในนั้น มีแสงน่ากลัว จึงวิ่งหนีไป
เหลือโอคุมะ เพียงคนเดียว แล้วหายตัว ไปอย่างลึกลับ
และ ตอนนี้ โนดะ ....

คนรู —!!
U.S. RUBBER
วิ้ง

โรงเรียนเฮี้ยน
ฟู่
คนรู
....!!
ตอนที่ 15 เรื่องของคนรู(ภาคจบ)

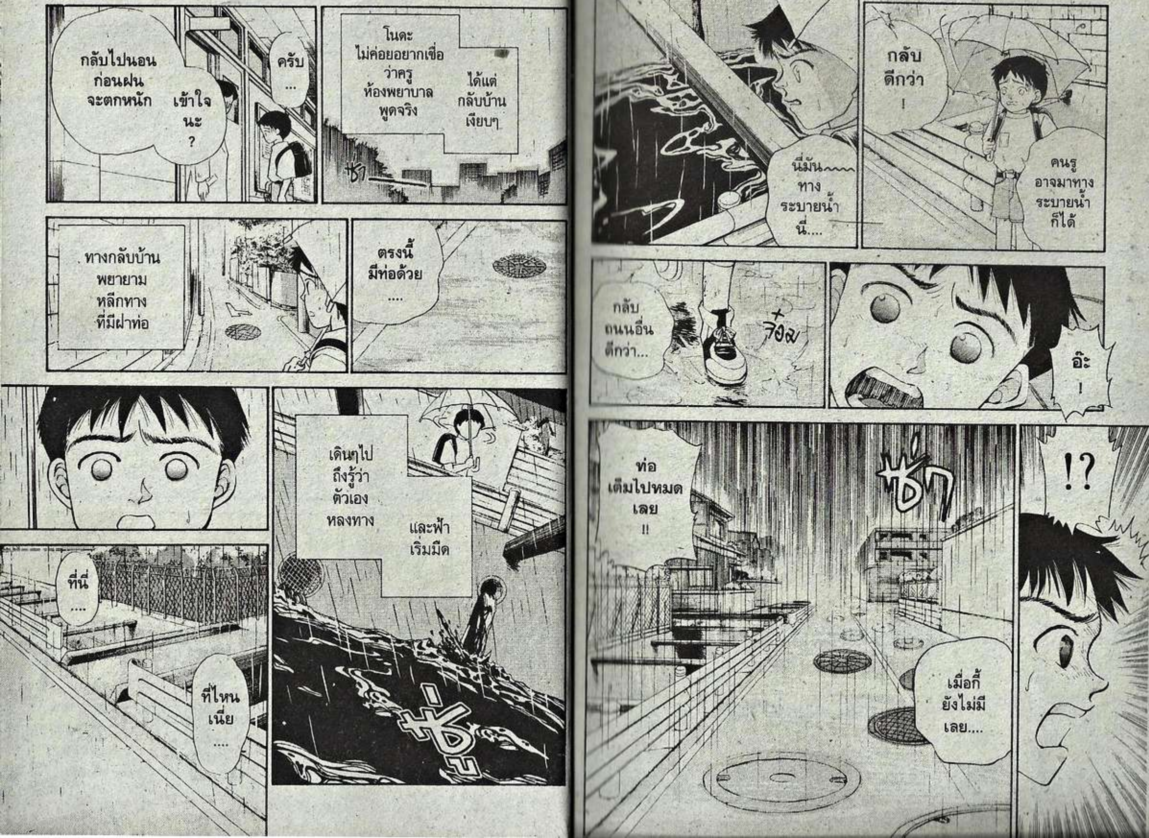

เอื๊อก
....!!
หมับ
มันกำลังจะลากเรา
!!
พรืด
พรืด
กึ๊ก
!!
อย่านะ
!
ปล่อยสิ
...
ปล่อย
!!

วืด
ฟึ่บ
กึง
ซี่ซ่ะ
ก๊ะซะ
ก๊ะซะ
ก๊ะซะ
ก๊ะซะ
มันร้องอยู่
นี่เธออยู่ปีอะไร!?
ตึก
เขาเริ่มเรียนกันแล้วนะ!
ขอโทษฮะผม...
อ้าว.. หัวเข่าเลือดไหลนี่

คือ.. ผมหกล้มฮะ....
ไปห้องพยาบาลก่อนไป
ชื่ออะไรอยู่ห้องไหน?
จะบอกครูให้
ซ่า ซ่า
โนดะทำแผลเสร็จ
ครูเห็นว่ามีไข้จึงให้นอนพัก
保健室
↑ห้องพยาบาล
ซ่า___
ซ่า___
ฝนตกเหรอ.....
ครูฮะ.. ขอทานน้ำหน่อยนะฮะ?
คอมันแห้ง....
อ้าว?
ซิ่ง___
ครูไม่อยู่เหรอ...

......
ซ่า
วี๊ด
น้ำเป็นสีแดง...!!
ซ่า
!?
ซ่า
จ๊อก
จ๊อก
มีผมปนมาด้วย!!
เฮ่ย

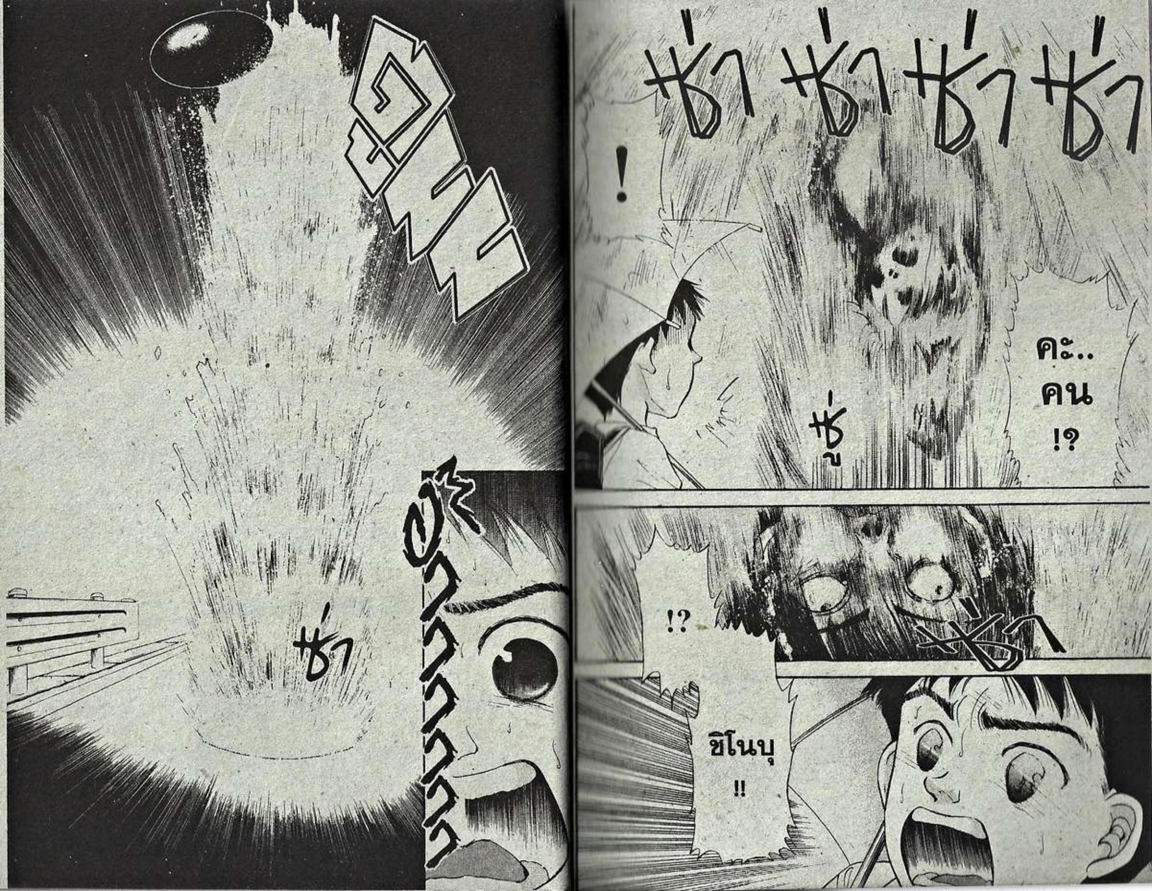

พอ คนรู้โผล่ น้ำสีแดง เหมือน เลือด
จะไหลออกมาจากก๊อก....
จ๊อก
จ๊อก
จ๊อก
ซ่า
ครูฮะ ดูน้ำก๊อกสิฮะ !?
มีอะไรรึ!?
เออ โนดะ
ไม่ไหวเลย
เล่นพิเรน...
ผมทั้งนั้น
ต๊าย!
ซ่า
ใครเล่นพิเรนแบบเนี้ย!!
น้ำก๊อกรึ?
ครูประจำชั้นบอกให้เธอกลับบ้านได้เลย
วันนี้เธอกลับไปได้แล้ว

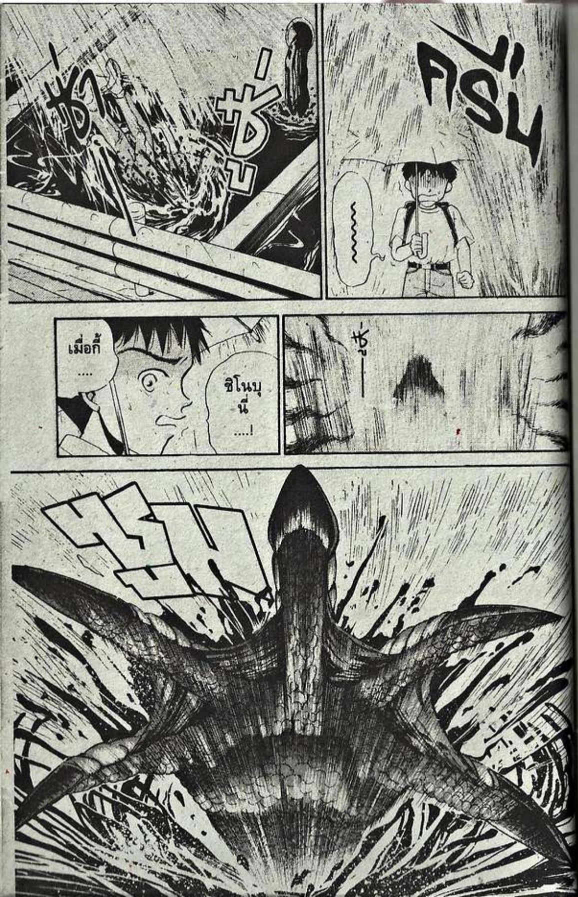
กลับไปนอนก่อนฝนจะตกหนัก
เข้าใจนะ?
ครับ...
โนดะไม่ค่อยอยากเชื่อว่าครูห้องพยาบาลพูดจริง
ได้แต่กลับบ้านเงียบๆ
ซ่า
ทางกลับบ้าน พยายามหลีกทางที่มีฝาท่อ
ตรงนี้มีท่อด้วย....
ที่นี่....
ที่ไหนเนี่ย....
เดินๆไปถึงรู้ว่าตัวเองหลงทาง
และฟ้าเริ่มมืด
ซ่า
นี่มัน~~ ทางระบายน้ำนี่....
คนรูอาจมาทางระบายน้ำก็ได้
กลับดีกว่า!
กลับถนนอื่นดีกว่า...
จ๋อม
อ๊ะ!
ท่อเต็มไปหมดเลย!!
ซ่า
!?
เมื่อกี้ยังไม่มีเลย....

อ๊ะ
ช่วยด้วย
ทางนี้ก็ด้วย....
ท่อ
อยู่กลางถนน....
ตึง
ตึง
ตึง
ฝาท่อ....!!
!?
กึก กึก กึก กึก กึก
ตึง
เหวอ!!
เคร้ง
เคร้ง
เคร้ง
ตึง
ตึง

ซ่า ซ่า ซ่า ซ่า
!
ซู่
คะ.. คน !?
!?
ซ่า
ชิโนบุ !!
ซ่า

หงับ
ซ่า
ปุด ปุด ปุด
อ๊า
...
คนรู
!!

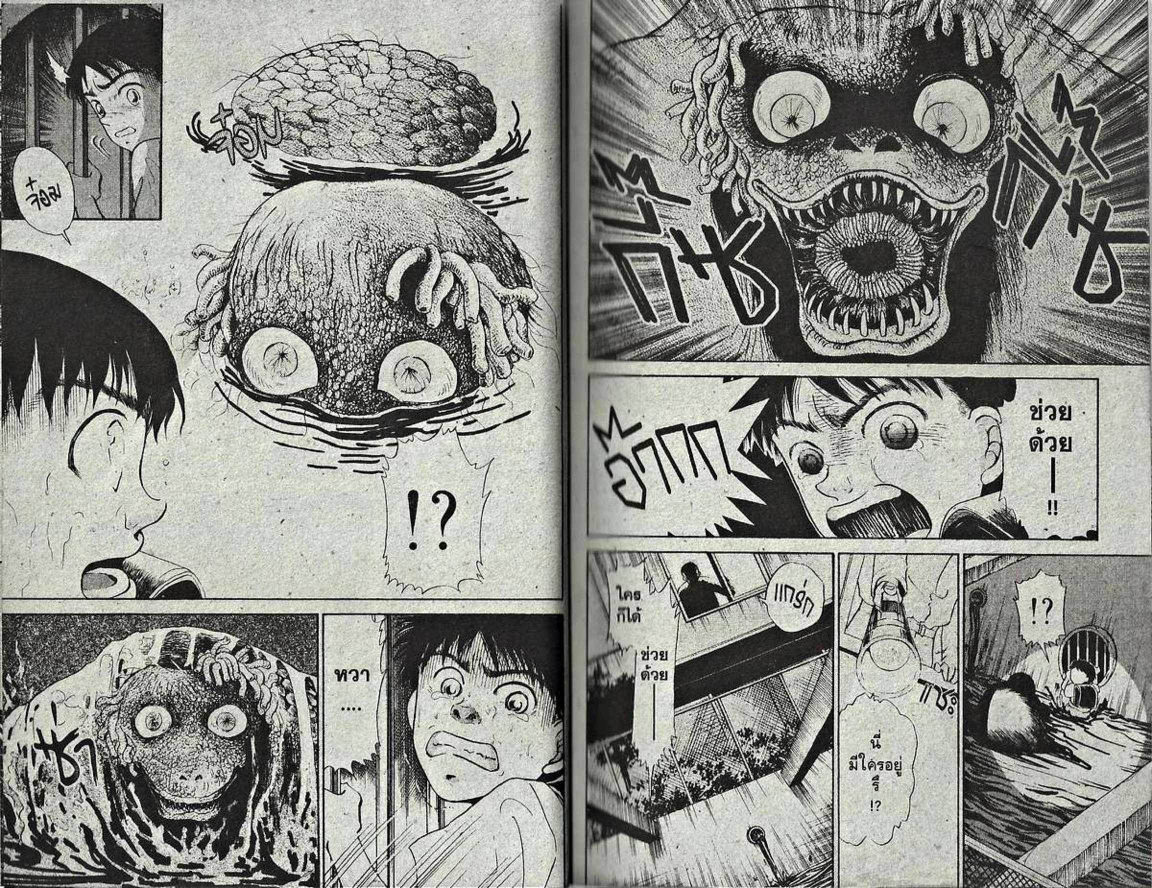

ครืน
ซ่า
ซู่
.....
เมื่อกี้
....
ชิโนบุ
นี่
....!
ซู่—

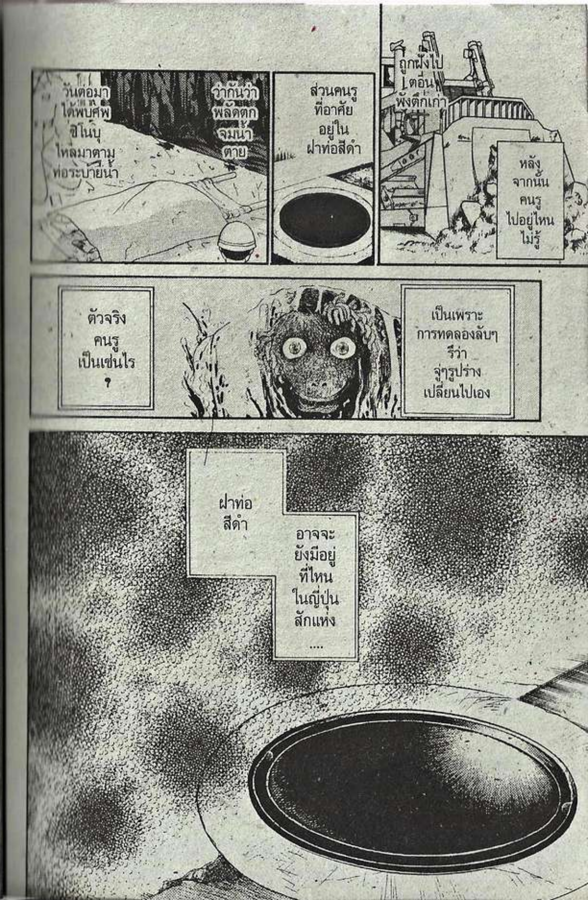
อ๊า
ฮ่าา

พั่วะ
กึ๊ซ
กึ๊ซ
วืด
โอ๊ะ
...!
ตึ๊ก
ไหลไปแล้ว!!
ครืนนนน
อ๊ากกกก

หมับ
แฮ่ก แฮ่ก
ซ่า
จ๊อก จ๊อก จ๊อก
แฮ่ก แฮ่ก
แค่ก แค่ก แค่ก
เหวอ ในนี้
ก็มีคนรูด้วย!!

จ๋อม
จ๋อม
!?
ซ่า
หวา ....
ก๊ง
ก๊ง
อ๊ากกก
ช่วยด้วย—!!
ใครก็ได้
ช่วยด้วย—
แกร่ก
แชะ
นี่ มีใครอยู่รึ !?
!?

กั๊ซ
แง่บ
จ๋อม จ๋อม จ๋อม จ๋อม
มีเด็กจมน้ำอยู่——!!
แค่ก แค่ก แค่ก
บุ๋ง บุ๋ง
แย่แล้ว——
ซ่า ซ่า ซ่า
คนแถวนั้นช่วยโนดะรอดพ้นมาได้อย่างหวุดหวิด
จะช่วยเดี๋ยวนี้ล่ะ——
ไอ้หนูเป็นอะไรรึเปล่า
ช่วยด้วย...

หลังจากนั้นคนรูไปอยู่ไหนไม่รู้
ถูกฝังไปตอนพังตึกเก่า
ส่วนคนรูที่อาศัยอยู่ในฝาท่อสีดำ
ว่ากันว่าพลัดตกจมน้ำตาย
วันต่อมาได้พบศพชิโนบุไหลมาตามท่อระบายน้ำ
เป็นเพราะการทดลองลับๆ รึว่าจู่ๆรูปร่างเปลี่ยนไปเอง
ตัวจริงคนรูเป็นเช่นไร ?
ฝาท่อสีดำ
อาจจะยังมีอยู่ที่ไหนในญี่ปุ่นสักแห่ง ....

MONSTER CHARACTER No.8

คนุรู

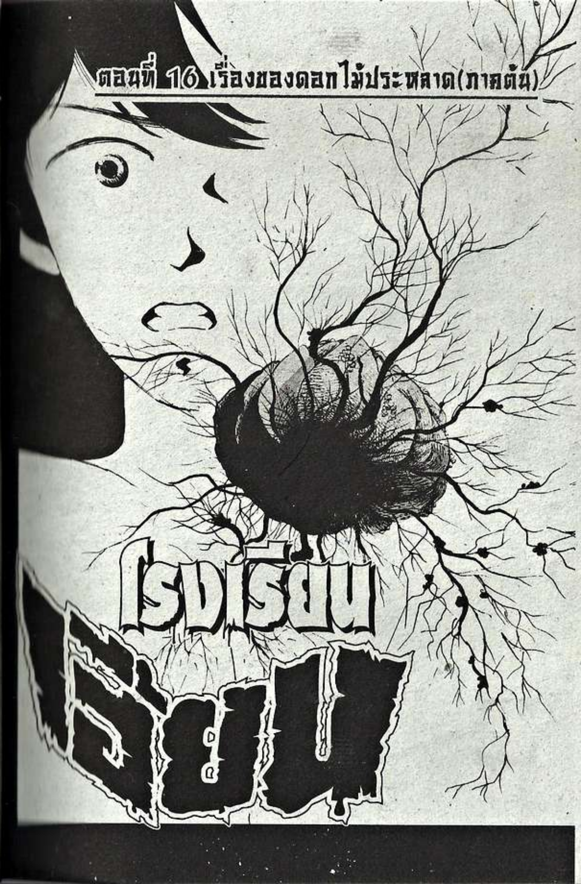
สูง:162ซม. **หนัก:**88กก. **อายุ:**44ปี

ของโปรด:ท่อน้ำใต้ดินที่มืดและสกปรก ของเสียจากโรงงานและสารเคมี

ของเกลียด:เสียงทำความสะอาดท่อน้ำใต้ดิน ไฟจากดวงอาทิตย์หรือไฟฉาย

จุดสังเกตุ:ทั่วร่างมีผิวที่แข็งกระด้าง มีขนยาวทั่วตลอดทั้งตัว มือมีพังผืด ในน้ำสามารถว่ายน้ำได้เร็ว70กม./ชม.

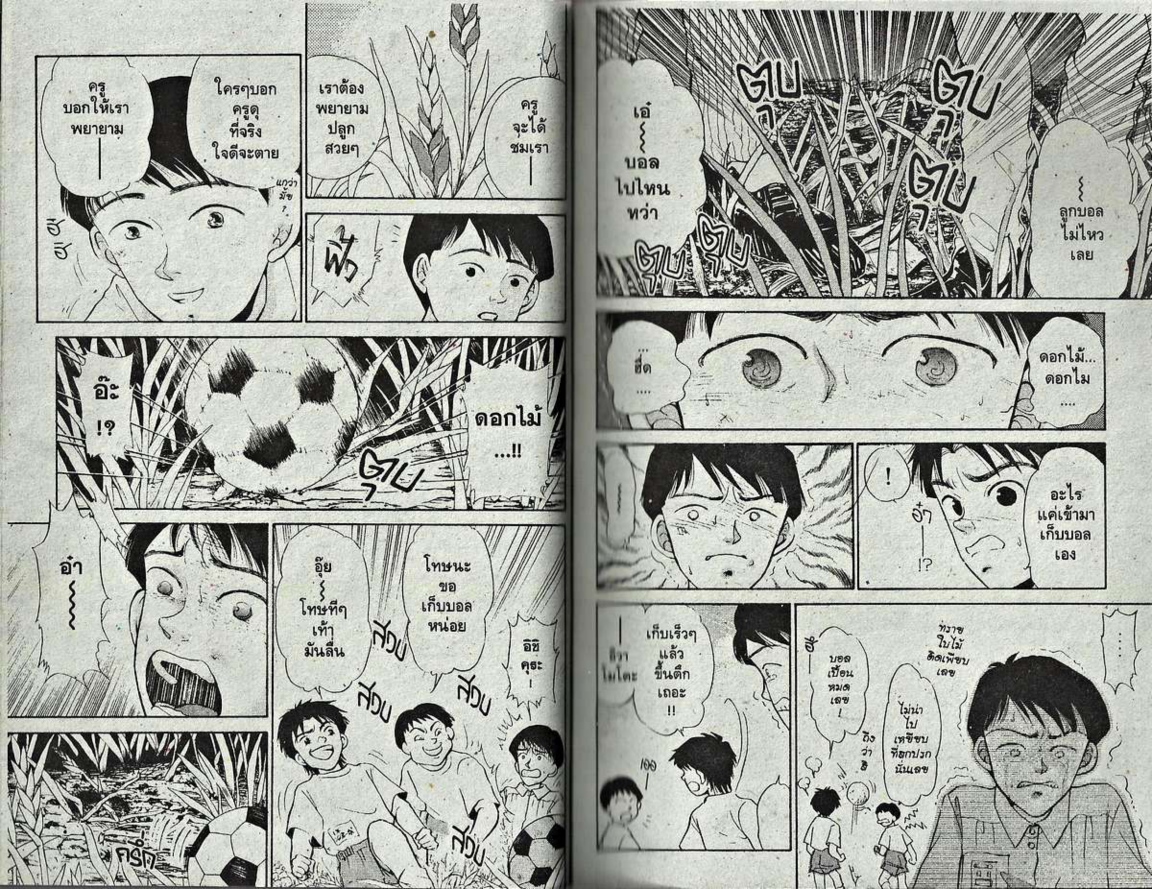
การกระทำ:จะอาศัยอยู่ในท่อน้ำที่เลิกใช้แล้วในเมือง สามารถจะเคลื่อนที่ไปไหนก็ได้อย่างรวดเร็วโดยที่ไม่มีใครรู้ตัว ปกติจะกินหนูหรือสัตว์เล็กๆ เป็นอาหาร เวลาจะโจมตีมนุษย์ จะออกมาจากท่อและลากลงไปในท่อ

ทุกคน
เคยสังเกต
แปลงดอกไม้
ในโรงเรียน
รึไม่?
ในพืชที่
ปะปนอยู่
หลาย
ชนิด
ถ้าเห็น
ดอกไม้
แปลกๆ
ที่ขึ้นเด่น
เรื่อง
ต้นไม้นี้
จะเป็น
เรื่องเล่า
ต่อไป
คุณลอง
คิดย้อนดู
อีกที
จะดีกว่า
....
เรื่องนี้
เป็น1ในจดหมาย
หลายฉบับ
ที่ผู้อ่าน
ได้ส่งมา
ต้องรีบ
ไปดู
แปลง
ดอกไม้
แฮ่ก
แฮ่ก
ทำเวร
เสียเวลา
น่าดู
เลย
ตุบ ตุบ ตุบ ตุบ
โอคิตะ วาตารุ
(นามแฝง)
เด็กม.1
เป็นคน
ชอบดอกไม้
เฮ้ย
วาตารุ
!!
ตึก
ฟิ้ว
เหวอ
ตุบ
อึ๊ก
...
เด็กคนนี้ชื่อ
อิชิคุระ คาซึยะ
(นามแฝง)
อยู่ห้องเดียว
กับโอคิตะ
เห็นโอคิตะ
ตัวเล็ก
วิ่งช้า
กว่าผู้หญิง
เลย
ชอบแกล้ง
ไม่รู้จัก
หลบ
เอง
!?
ไอ้เซ่อ
เอ๊ย
——
!!
เออใช่!!
วื้ด
แกชื่อ
วาตารุ(เดิน)
เปลี่ยนเป็น
โทมารุ(หยุด)
ดีกว่า!
เหมาะ
กับแก
ดี
!!
อิชิ
คุระ
!!

จำไว้ตั้งแต่วันนี้
แกชื่อโทมารุ (หยุด)!!
พอทีเถอะอิชิคุระ
มันเหมือนกะเทยนี่นา
....
คิก คิก
ใช่ ไม่ยอมเป็นผู้ชายเลย
รู้มั้ยไอ้ตัวบุ้ง!!
จะ... จ๊ะ
คิก คิก
ฮึก...
ตุบ
อ๊ะ
หนีไปร้องไห้กับดอกไม้อีกล่ะสิ—
รู้มั้ย? เจ้าวาตารุมันชอบไปร้องไห้รำพันกับดอกไม้
ดูแล้วทุเรศชะมัด
ฮ้า~ จริงรึ—ว้าย
โอคิตะเป็นคนชอบต้นไม้
พวกอิชิคุระเองก็เห็น
อึ้ง อึ้ง
อึ อึ้ง อึ
โอคิตะ
อึ๊ก

ครูทาคามูระ....
....
ครูทาคามูระสอนวิทยาศาสตร์เป็นคนชอบต้นไม้
แต่เข้มงวดจนนักเรียนกลัว
ถอนหญ้าอยู่รึ?
ฮะ.... หญ้ามันขึ้นเร็วมากเลย
ปึ๊ด ปึ๊ด
โอคิตะคุยถูกคอกับครูทาคามูระเรื่องต้นไม้
เป็นคนเดียวที่ครูสนใจ
โอคิตะ
เพราะเธอชอบต้นไม้
อนาคตทุกคนจะต้องสนใจเธอ!
ครูทาคามูระ....
ดูสิ!
เจ้าวาตารุ~ มันทำคุยตีสนิทกับครู
ครูก็เหมือนกัน
ทีกับเราทำขึงขัง
ครับ!
อืม พยายามหน่อยนะ
อ๊ะ! ครูไปแล้ว
สวยสิ
ต้องแหย่ประสาทเจ้าตัวบุ้งหน่อยแล้ว....
ฮึ

ครู จะได้ ชมเรา —
เราต้อง พยายาม ปลูก สวยๆ
ใครๆบอก ครูดุ ที่จริง ใจดีจะตาย
ครู บอกให้เรา พยายาม —
แกว่า มั้ย ?
ฮิ ฮิ
ฟึ่ว
ดอกไม้ ...!!
ตุ๊บ
อ๊ะ !?
อิชิ คุระ !
โทษนะ ขอ เก็บบอล หน่อย
อุ๊ย ~ โทษทีๆ เท้า มันลื่น
สวบ
สวบ
สวบ
สวบ
อ๋า ~
ครึก
ตุ๊บ
ตุ๊บ
ตุ๊บ
~ ลูกบอล ไม่ไหว เลย
เอ๋ ~ บอล ไปไหน หว่า
ตุ๊บ
ตุ๊บ
ดอกไม้... ดอกไม ....
... ฮึด ....
อะไร แค่เข้ามา เก็บบอล เอง
!
อ๋า — !?
....
....
ทราย ใบไม้ ติดเพียบ เลย
ไม่น่า ไป เหยียบ ที่สกปรก นั่นเลย
ถึง ว่า ซิ
บอล เปื้อน หมด เลย !
ฮึ —
เก็บเร็วๆ แล้ว ขึ้นตึก เถอะ !!
อิวา โมโตะ —
เออ !

โอคิตะ กลับหลังโรงเรียน เพราะไม่อยากให้ใครเห็นเขาร้องไห้
แต่ ในสมอง คิดแต่เรื่องของ อิชิคุระ —
ฮึ่ม มันไม่อยู่ก็จะดีหรอก
... ดอกตูมกำลังขึ้น....
ฮึ่ม — มันจะเกินไปแล้ว
เราจะทำยังไงดี...
花の種 各種 有ります
花店
花
เอ๊ะ ?
↓ร้านขายต้นไม้
ร้าน ดอกไม้ ...?
ตรงนี้
....
ขาย ดอกไม้
สวยๆ ทั้งนั้น เลย —
ร้าน ทำไม ถึงมืด นัก...
คง เพราะงี้ มั้ง....
มีอะไร รึ? หนู
ดอกไม้ สีฉูดฉาด นัก...
ทำไม ...

หา ดอกไม้ อะไร อยู่รึ?
อยากได้ แบบไหน ล่ะ
ตึก
เหรอ ....
เออ ....
เปล่า ครับ ....
มีอะไร ไม่สบายใจ รึ

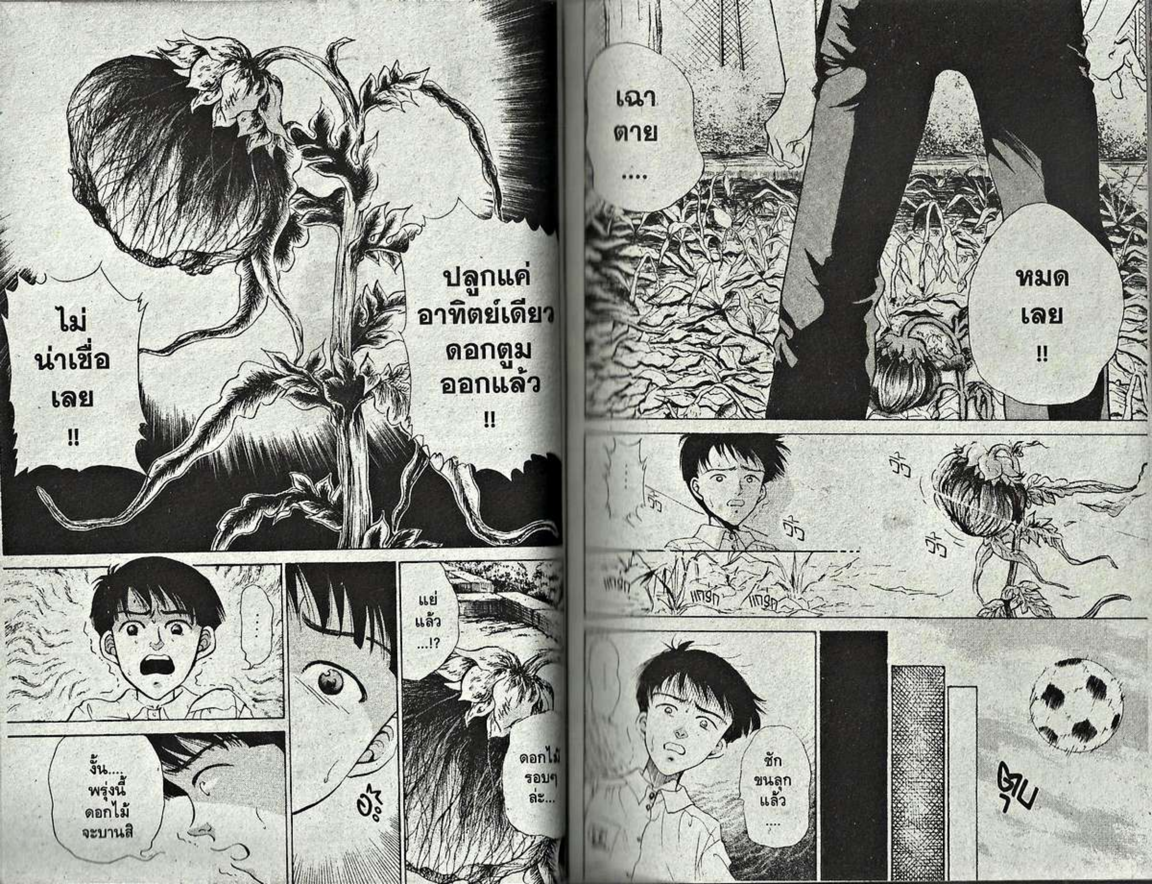

เอ๊ะ !?
โดน รังแก มารึ....
ร้องไห้ มา สินะ
....
ตึก
ใช่ ....
ผม อยากได้ รึฮะ ?
แก๊ก
แก๊ก
อืม หนูคง อยากได้ นี่
อืบ
กึก
จิตใจเธอ จะสบายขึ้น แน่นอน
ปลูกเจ้านี่ ถ้า ดอกไม้ บาน

ขุดดิน สัก6คืบ
ฝังหัว ลงไป
ฝังลงไป กับผม รีเลือดของ คนที่ทำให้หนู กลุ้มใจ
ไม่ต้อง ใส่อะไรอีก นอกจากนั้น
แค่ ไม่นาน ....
ราก จะงอก ออกมา
...
ดอกไม้นี่ จะบาน ตอน รุ่งสาง
วันเดียว ก็เหี่ยว
หนู
...
อย่า ละสายตา เป็น อันขาด
โอคิตะ เชื่อครึ่ง ไม่เชื่อ ครึ่ง
จ่ายเงิน ซื้อ หัวนั่น มา

วันต่อมา เขาหาวิธี เอาผมจาก อิชิคุระ
พอเลิกเรียน เขารีบเอาหัว ไปปลูก ในแปลง
ฉึก
โอคิตะ ปลูกอะไร รึ ?
กึก
คุณครู !
เอ่อ..ครูฮะ 6 ศอก มันกี่ซม.ฮะ ?
6ศอก รึ?
ก็ ประมาณ 20ซม.ได้ ทำไมรึ?
ต้อง ฝังหัวนี่ ลึก 6ศอก ....
แล้วมัน จะ เปลี่ยนเป็น ดอกไม้ ฮะ
เหรอ ~ น่าสนใจ นี่
20ซม. ต้องฝังลึก ขนาดนี้เชียว แปลก...
ฉึก
ฉึก
นี่..ตอนนั้น เคยปลูกดอก แกลดิโอลัส นี่....
ทำไม ถอนทิ้ง ซะล่ะ !?
... มีคน
มา หักมัน ครับ ....
สวบ
สวบ
สวบ

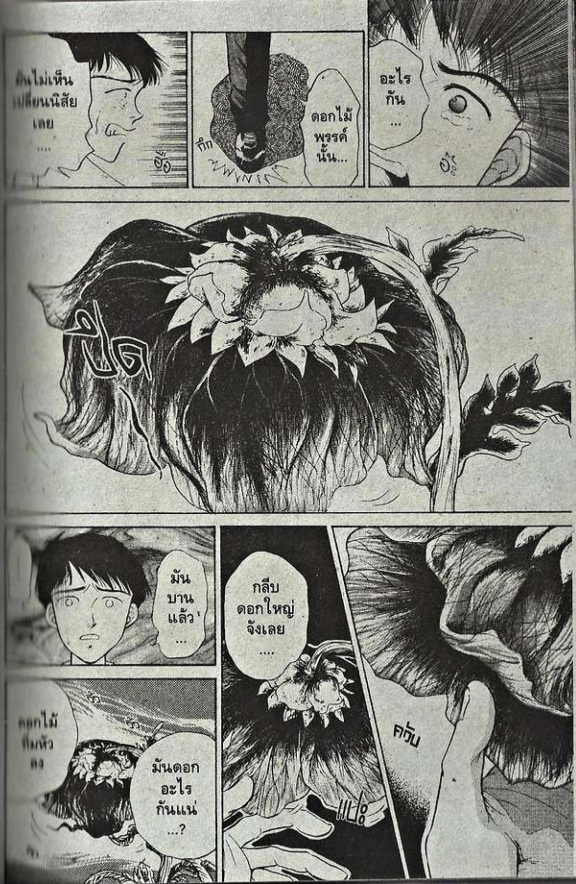

ว่าไง นะ ....
ครู ไม่ให้อภัย พวกนั้น แน่ !
วี๊ด
พวกชอบ รังแก ดอกไม้
....
สวบ
ไม่รู้จัก ความ สวยงาม ของมัน สินะ!?
ต้นไม้ มันพูดไม่ได้ ยังรังแก มันอีก !!
จริงด้วย ฮะ ?
ผมก็ว่า ยังงั้น
แล้วหัวนั่น ก็ถูกฝัง พร้อมกันในดิน กับผมของ อิชิคุระ
และ วันต่อมา หลัง เลิกเรียน
อ๊ะ !

เมื่อวาน เพิ่งฝัง ....
วันนี้ แตกหน่อ แล้วเหรอ ....!!
ของ แบบนี้
ไม่เคย เห็น ....
หน่อนั้น โต ต่อหน้า ต่อตา
โอคิตะ มองแบบ ไม่เชื่อ เลย
อิชิคุระ ยังคง กวน ประสาท ต่อ
ตาย
ดอกไม้
โอคิตะ สุดจะ ทนได้ วันหนึ่ง .....
เป็นไปไม่ได้ !?
ตุบ ตุบ

ปลูกแค่อาทิตย์เดียว ดอกตูมออกแล้ว!!
ไม่น่าเชื่อเลย!!
....
งั้น.... พรุ่งนี้ดอกไม้จะบานสิ
อุ๊ะ
แย่แล้ว...!?
ดอกไม้รอบๆ ล่ะ...
เฉาตาย ....
หมดเลย!!
......
วิ้ว
วิ้ว
วิ้ว
วิ้ว
แกรก
แกรก
แกรก
ชักขนลุกแล้ว ....
ตุบ

วันต่อมา ชั่วโมงพละ
ตุบ ตุบ
หยุดไว้
เฮ—
เฮ—
ตุบ
เกะกะนัก ไอ้ตัวบุ้ง!!
อ๊ะ...
ตึ๋ง
โอ๊ย...
โง่เง่าขวางทางอยู่ได้!!
ตุบ
กรอด...
หยุดนะเฮ้ย~
เฮ—
เฮ—
ส่งมาทางนี้
ตาลุงร้านดอกไม้นั่น!
พูดเหลวไหลทั้งเพ
ไม่เห็นสบายใจเลยสักนิด
อิชิคุระ!
หน็อย~!!

เปลี่ยนนิสัย
เลย
....
อึ้ง
ดอกไม้พรรค์นั้น...
ก๊ก
อะไรกัน...
อึ๊ก
ปิด
มันบานแล้ว...
กลีบดอกใหญ่จังเลย....
มันดอกอะไรกันแน่...?
ครับ
แปล่ว

......
ปิด
แปะ
ไม่น่าเป็นไปได้...
แปะ
แปะ
กึก
!
หมับ
ควับ
อ๊า
!?
กร๊วม
สวบ
จ๊าก !?
โอ๊ย
มะ...
มันก
ได้ !?

หน้าอิชิคุระนี่ !!
นะ.. นี่
กึก
กึก
กึก
ดอกไม้นี่ ...

ดอกไม้ ...
มีหน้า !!
กึก

โอคิตะ วาตารุ ม.1 เชื่องช้า ไม่เก่งกีฬา
โดนเพื่อนร่วมชั้น อิชิคุระ คาซึยะ แกล้ง
โอคิตะ เป็นคนชอบดอกไม้
จะปลูกต้นไม้ที่โรงเรียนปลอบใจตัวเอง
เขาสนิทกับครูทาคามุระ ที่มีชื่อว่าเข้มงวด เพราะดอกไม้
พวกอิชิคุระอิจฉา จึงแกล้งทำลายแปลงดอกไม้
ขากลับ โอคิตะ ร้องไห้ไปพลาง
เห็นร้านดอกไม้แปลกๆ ด้านหลัง
ที่ร้านนั้น ให้หัวดอกไม้ที่ทำให้สบายใจที่ถูกแกล้งได้
วันต่อมา โอคิตะ รีบปลูกหัวนั่นในแปลงโรงเรียน
เขาช็อกที่วันเดียว มันแตกหน่อ
1อาทิตย์ มันโตเป็น
ดอกไม้ประหลาดอย่างรวดเร็ว
แต่ดอกไม้นั่น...

เป็นดอกไม้หน้าคน——!!

ตอนที่ 17 เรื่องของดอกไม้ประหลาด(ภาคจบ)
ดอกไม้หน้าคน ....
โรงเรียน
ดอกไม้หน้าคนหัวเราะ !
ดอกไม้เป็นหน้าคนของอิชิคุระได้ยังไง !?
ห้ามหัวเราะนะ
หมับ

เฟี้ยะ
โอ๊ย...
เธอทำอะไรน่ะ!!
!
โอคิตะ——!
ครู.. ทาคามูระ...
ถึก ถึก
ทำยังงี้ได้ไง!?
ทำไมถึงไปเหยียบล่ะ
เธอเห็นดอกไม้เป็นสิ่งสำคัญ
โอคิตะ...
ฮึก ฮึ่ง ฮือ ฮึ
ผมถูกรังแกอีก?
ทำไม!?
ไม่ถามก่อนจู่ๆก็มาตบเรา
ครูใจร้าย!!
ครูรู้——ว่าเธอเจ็บ...
แต่ไปทำดอกไม้มันจะรู้ได้ยังไง

จึ๊บ
ผึง
ปึ๊ด
หยุดหัวเราะสิ!!
แผละ
หยุดนะ!
อ๊ะ
ยังจะหัวเราะอีก!
ยังอีก
ตุบ ตุบ
นี่แน่ะ
ผัวะ
นี่แน่ะ
ผัวะ
ผัวะ
ผัวะ
ไม่ชั้น
ฉันจะทำแกยังงี้!

ไปทำดอกไม้ มันจะรู้ได้ยังไง...
.....
.....
แต่พอโดนแกล้ง ครูก็ช่วยอะไรไม่ได้ ....
ไม่มีใครช่วยอะไรได้
ผมอยากทำอะไรสักอย่าง ...
.....
ไม่น่าซื้อไอ้เจ้า
หน่อนั่นมาเลย
โดนครูเกลียดเลยเรา ....
โอคิตะคิดว่าโดนครูทาคามูระเกลียด
วันต่อมาเดินเข้าโรงเรียนแบบซังกะตาย
ตอนกำลังจะย้ายไปห้องพิเศษ

ตุบ ตุบ
ตัวบุ้งขวางทาง—
ชนดะนะเฟ้ย
โอ๊ะ
ฮะฮะ ทุเรศชะมัด—
อ๊ะ
ปึก
เหวอ
ปึก
หลีก
ควับ
ไอ้บ้าเอ๊ย
วื๊ด
โอ๊ะ
วื๊ด
ตึง ตึง ตึง ตึง

หมายความว่ายังงี้เองรึ——!?
......
ถ้าดอกไม้บานจิตใจเธอจะสบายขึ้นแน่นอน
เอ๊ะ....
โอคิตะรู้สึกโล่งใจเหมือนกัน....
แต่ก็เกิดกลัวที่จะปล่อยดอกไม้ไว้
ตอนช่วงพักจึงรีบไปดูที่แปลงดอกไม้
อะไร....
เฮ่ย!

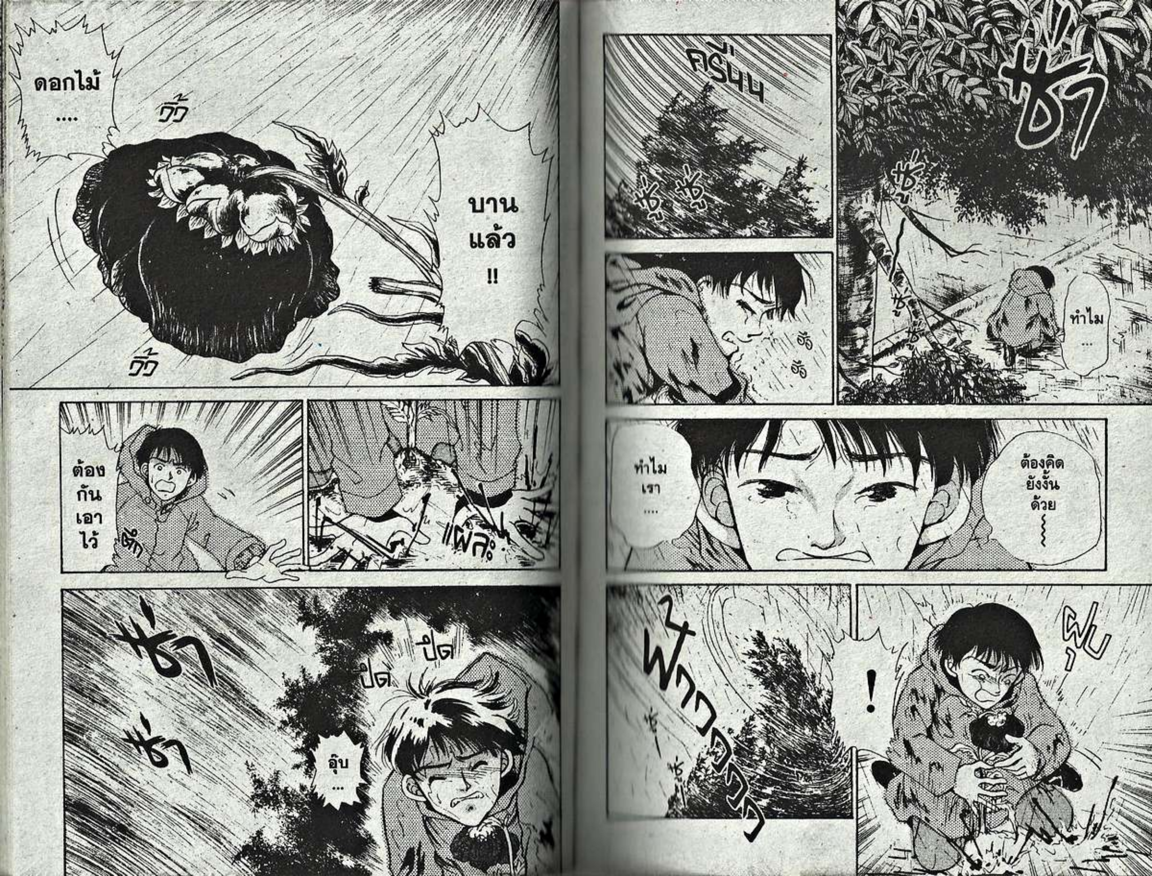
อิชิคุระ——!
เอ๊ะ...!?
อิชิคุระเป็นอะไรรึเปล่า——!!
อุ๊บ...
ครูครับ——อิชิคุระตกบันไดครับ!!
เฮือก
!
หน้าอิชิคุระ....
เอ๊ะ....
เปี๊ยบเลย...!!
เหมือนหน้าดอกไม้นั่น
เหมือนตอนโดนเหยียบเลย

ดอกตูม....
ขึ้นอีกแล้วรึ!!
อ๊ะ
รึว่า....
เป็นหน้าอิชิคุระอีกแล้วรึ..!?
...ทำไม!?
ก็...
ฝังหัวลงไปกับผม
รึเลือดของคนที่ทำให้เธอกลุ้มใจ
แปะ
เมื่อวานตอนมันเหี่ยว...

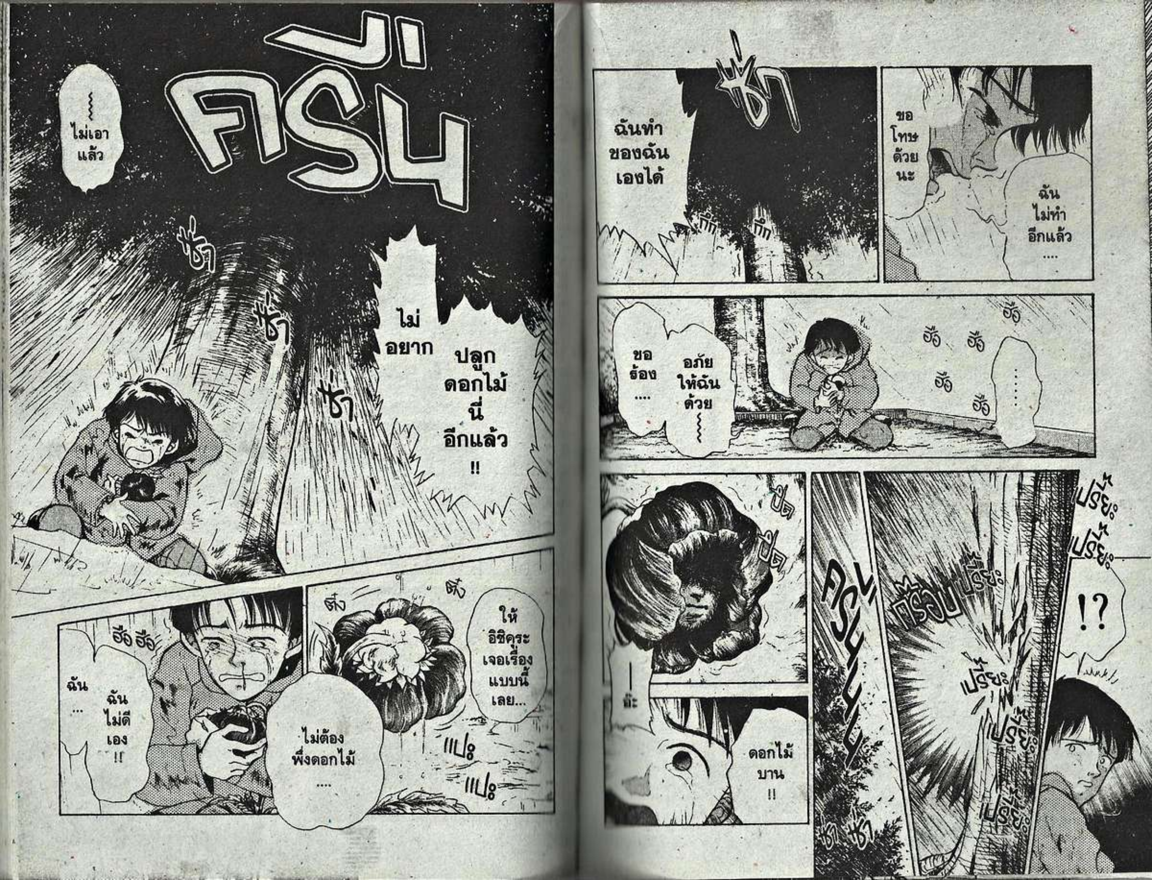

!?
ถ้าบานก็เป็นหน้าเราสิ...!?
เป็นไปไม่ได้....
เลือดเราตอนนั้นไปเลี้ยงมัน....
เราจะทำไงดี....
ถ้าเกิดอะไรกับดอกไม้จะเหมือนอิชิคุระ
ถ้างั้น
นี่ดอกไม้นี่จะบานตอนรุ่งสาง
อย่าละสายตาเป็นอันขาด
..ลุงบอกไว้
ดอกไม้จะบานแค่วันเดียว....
พรุ่งนี้ดอกไม้นั่นจะบาน...
ลุงร้านนั้น...
......

พรุ่งนี้ เราต้อง เฝ้าดู ทั้งวัน แต่เช้า
กึก
กึก
ครืนน
ซ่า
ซ่า
เช้า ตรู่
เอ๊ะ !?
พรึ่ด
กุก กัก
ซ่า
อ๊ะ ...
ซ่า
ควับ
ฮ้า —
ครืนน
ไต้ฝุ่น !!
ซ่า ซ่า

แย่ แล้ว !!
โอคิตะ เป็นห่วงดอกไม้ รีบวิ่ง ไปโรงเรียน
จ๋อม
จ๋อม
ซ่า ซ่า ซ่า
อึ๊บ ~~~
ไม่ค่อย จะยอมไป เลย !
ต้องรีบ แล้ว
ลมแรง ขนาดนี้ ดอกไม้ กระจุยแน่
ฟ้าวววววว
แปะ แปะ
ซ่า
ดอก ไม้ ...
แฮ่ก
แฮ่ก
ดอกไม้ ล่ะ ...?
!!

ซ่า
ซู่
ทำไม ...
ครืนน
ซู่ ซู่
ฮือ ฮือ
ต้องคิดยังงั้นด้วย ~~~
ทำไมเรา ....
ฟุบ
!
ฟ้าวววววว
ซู่ ซู่
ดอกไม้ ....
วิ้ว
บานแล้ว !!
วิ้ว
แผละ
ต้องกันเอาไว้
ตึก
ปึด ปึด
อุ๊บ ...
ซ่า ซ่า

ไม่เอาแล้ว
ครืน
ซ่า
ซ่า
ซ่า
ไม่อยาก
ปลูกดอกไม้นี่อีกแล้ว!!
ฮือ ฮือ
ฉัน...
ฉันไม่ดีเอง!!
ไม่ต้องพึ่งดอกไม้....
ตึ่ง
ตึ่ง
ให้อิชิคุระเจอเรื่องแบบนี้เลย...
แปะ
แปะ
ซ่า
ฉันทำของฉันเองได้
กึก
กึก
ขอโทษด้วยนะ
ฉันไม่ทำอีกแล้ว....
ขอร้อง....
อภัยให้ฉันด้วย
ฮือ
ฮือ ฮือ
ฮือ
ฮือ
......
ปึด
ปึด
นี่ะ
ดอกไม้บาน!!
ครืน
กรอบ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
เปรี๊ยะ
!?
ซ่า ซ่า

ครืนนนน
โอคิตะ ระวัง !!
โครม
โอ๊ะ
ฮือ ...

ครืน
อ๊า ——
ซ่า ซ่า ซ่า ซ่า

ครู—
ซ่า
ทำใจดีๆไว้ครู!!
กึก กึก
ครูฮะ!
อย่าตายนะฮะ!!
ซ่า—
วิ้ว
!!

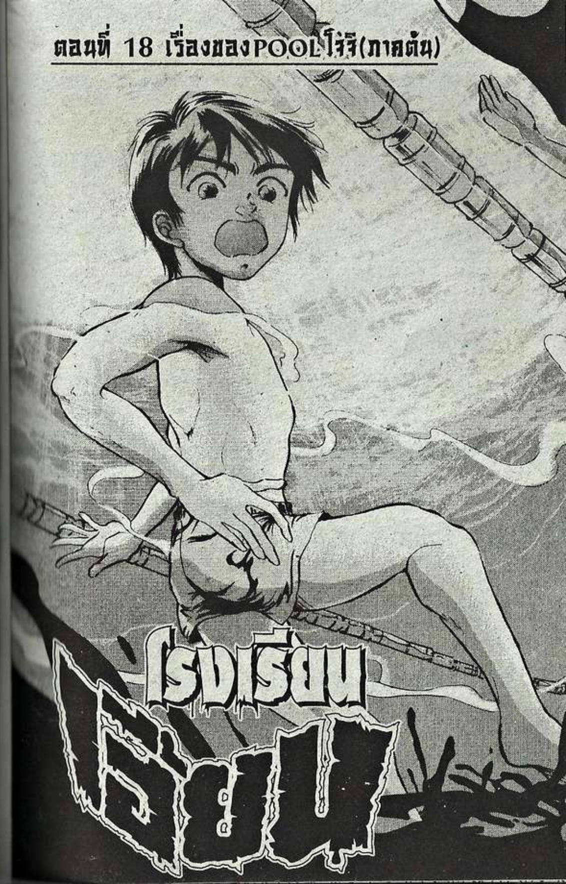

!?
ครูทาคามูระ—!!

ดอกไม้ หน้าคน ทำไม ถึงเป็นหน้า ครู ทาคามูระ ?
ครู ตาย แล้ว ——
เราไม่ได้ เกลียดครู สักหน่อย ....
ทำไม ....
โอ้
ตอนที่ โอคิตะ ถูกครู ทาคามูระ ตบ
เขาคง นึก เกลียดครู ขึ้นมา แว่บหนึ่ง
อาจจะบังเอิญ ที่ผมครู ตกลงไป ในแปลงดอกไม้ ก็ได้

หน้า ดอกไม้ ....
เป็น หน้า ครู !!

ตอนที่ 18 เรื่องของPOOLโจ๋จิ(ภาคต้น)

ในโรงเรียนคุณมีสระน้ำรึไม่?
โรงเรียนที่มีสระ
จะมีสอนว่ายน้ำตอนซัมเมอร์
ถ้าคุณอยากว่ายน้ำเก่งมากขึ้น
จึงแอบซ้อมตอนไม่มีใครอยู่ที่สระ
น่าจะเลิกซ้อมก่อนมืดจะดีกว่า
เรื่องนี้จากจดหมายของ Yคุง เด็กป.5 จากจังหวัดมิยาซากิ
ชิมิซึ ซูซูมุ (นามแฝง) อยู่โรงเรียนประถมใกล้ทะเล
เด็กประถมปลายส่วนใหญ่จะว่ายน้ำเก่ง
3

จ๋อม จ๋อม
ฟู่ ฟู่
เป็นอะไร ชิมิซึ
เล่นอย่างอื่นเก่ง แต่ทำไมว่ายน้ำไม่ไหวเลย ?
......
ชิมิซึ ซูซูมุ ป.5 ว่ายน้ำไม่เก่ง
ซ้อมหนักเท่าไหร่ก็ไม่เก่งขึ้นเลย
ซูซูมุว่ายน้ำไม่เอาไหนเลย—
ฮิ ฮิ
ไม่ได้ว่ายหรอก เขาเรียกจมต่างหาก
จ๋อม
ที่โรงเรียนซูซูมุกำลังมีแข่งว่ายน้ำ จึงให้ซ้อมพร้อมกัน 2 ชั้น
เอ้า ขึ้นจากสระได้—
ป.6 ลงไปว่ายต่อ
ปรี๊ด ปรี๊ด ปรี๊ด ปรี๊ด
พี่ชายว่ายออกจะเก่ง—

ฮิโรชิ
พี่ชายของ
ซูซูมุ
ป.6
แก่กว่าปีหนึ่ง
ว่ายน้ำ
เก่งที่สุด
ในโรงเรียน
ต่างกับ
ซูซูมุ
ซ่า
อ๋ำ
!
พี่ชาย
ซูซูมุ
ลงว่าย
แล้ว
!!
โอ้โฮ
เร็ว
จังเลย
ซูซูมุ
แก
น่าจะ
ให้พี่
สอนว่ายน้ำ
นะ
ซ่า
ไม่งั้น
แกคง
...
!?
ซูซูมุ
?
......
เราต้อง
เก่งกว่าพี่
ให้ได้
!
ครูครับ
ผมขอซ้อมว่ายน้ำ
หลังเลิกเรียน
ได้มั้ยครับ
?
อืม
...
ก็ได้
ให้เธอซ้อม
ชั่วโมงหนึ่ง

ซูซูมุ
เจ็บใจ
ที่โดน
เปรียบเทียบ
กับพี่
ตั้งแต่วันนั้น
จะซ้อมว่ายน้ำ
หลังเลิกเรียน
จ๋อม
จ๋อม
จ๋อม
แปะ
แปะ
ไม่ไหว
...
แฮ่ก
แฮ่ก
ไม่
ก้าวหน้า
เลย
แฮ่ก
จ๋อม
จ๋อม
ทำไม
ว่ายไม่เก่งขึ้น
เลยนะ
....
จ๋อม
เอ๊ะ
!?

!?
ซ่า
ใคร กำลังลอย ขึ้นมา !
เสียงน้ำ ...
ใครน่ะ ...!?
ผู้ใหญ่ นี่ !?
ซ่า
ซ่า ซ่า ซ่า ซ่า ซ่า
ใครน่ะ !?
แปะ
โห ถึงแล้ว !!
ซ่า
!
โอ้โฮ เร็วน่าดู เลย !!

!...
ซ่า
ซ่า
ไม่เคยเห็นเลย.... กันแน่
ใคร
ฮึฮึ

เออ...
เอ๊ะ!? เรียกเรารึ...
เธอซ้อมว่ายน้ำตลอด
อยากเก่งขึ้นใช่มั้ย?
เอ๊ะ..เอ่อ คุณลุง..พี่ เป็นใครครับ?
ฉันน่ะรึ?
ฉันชื่อโคดามะ เคยเป็นครูสอนที่นี่
ครูรึครับ!
ใช่ ไม่ได้กลับมานาน คิดถึงเลยมาว่ายน้ำ
ฉันสอนให้เอามั้ย?
จริงรึฮะ!?
กลางวันจอแจ ว่ายตอนดึกก็แล้วกัน

แต่เขาห้ามว่ายน้ำหลังเลิกเรียน
ห้ามบอกใครเรื่องนี้เด็ดขาด
ครับ! ผมไม่บอกใคร!!
งั้นพรุ่งนี้มาซ้อมกัน
เข้าใจนะ!
ครับ!
ไปนะครับ ครูโคดามะ
ไว้เจอกันพรุ่งนี้
ตูม
......
บุ๋ง
บุ๋ง
บุ๋ง

ตั้งแต่นั้น ครูโคดามะเริ่มฝึกว่ายน้ำให้
ไม่ใช่ ดึงแรงจากไหล่สิ !
อย่างงอเข่า ออกแรงที่ต้นขาด้านใน !
หน้าเชิดเกินไป
ซ่า
ซ่า
ปิดนิ้วเอาไว้
มันจะทำให้มือวาดน้ำได้
อืม! เก่งมาก !!
ครูโคดามะเข้มงวดมาก
แต่ถ้าซูซูมุทำได้ดีก็จะได้รับคำชม
หลายวันต่อมา
ในชั่วโมงเรียนว่ายน้ำ
เอาล่ะ
เริ่มได้ —— !!
ซ่า
ซ่า ซ่า
ตูม

ซ่า
เออ ใช่ !
สวบ สวบ
สวบ
สวบ
เฮ้ย นั่นซูซูมุรึ !?
ซ่า
น้องแก
ว่ายน้ำเก่งตั้งแต่เมื่อไหร่ !?
อาทิตย์ก่อนยังตีขาไม่เป็น...ย
เจ้านั่นแปลกๆ
หมู่นี้กลับบ้านช้าบ่อยๆ ....
แล้ว ....
ซ่า
หมู่นี้เจ้าซูซูมุ ....

ที่บ้านเป็นห่วงกันทั้งนั้น ...
สีหน้าไม่ค่อยดี
เหวอ
พูดไม่ถูกเลยเนี่ย
นี่..ดูชูชูมุสิหมู่นี้ดูน่ากลัวจังเลย —
ตัวผอมเหลือแค่ซี่โครงเชียว
ซุบซิบ ซุบซิบ
ลงไปมากเลย ....
ผอม
อืม ชูชูมุ ดีมาก !
ซ่า ซ่า ซ่า ซ่า
หลังเลิกเรียน —
ชูชู ....

จริงรึฮะ !? ครู !!
เธอไม่แพ้พี่ชายเธอแน่ !!
ดี !
ซ่า
บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง
แว่บ
โอ๊ะ !!
ครับ !
พรุ่งนี้ค่อยซ้อมใหม่
วันนี้พอแค่นี้ก่อน
โชคดีที่เราเจอครู
จ๋อม
ครูโคดามะดีจริงๆ
คนเดียวที่ไหนฮะ ...?
อยู่คนเดียวเกิดเป็นอะไรจะว่ายังไง !!
นี่ ป่านนี้แล้วยังมาว่ายน้ำอีก !!
ครูโคดามะก็อยู่ ....

เอ๊ะ
...!?
ครู
โคดามะ
ไปไหน
แล้ว...
อะไร
...
เมื่อกี้
ยังอยู่
เลย...
นี่
ฟังอยู่
รึเปล่า
!?
ครู
หาย
ไปไหน
แล้ว
...?
ซูซูมุ
ถูกครูเวรดึก
สวดยับ
แล้วจึงปล่อย
กลับบ้าน

กลับ
มาแล้ว
ครับ
ปึ้ง
!?
...
อ้าว
พี่ฮิโรชิ
รึ
มี
อะไร
?
มา
ที่ห้อง
หน่อย
สิ
!
มีอะไร
...?
ฉัน
หิวข้าว
เออน่า
!!
ก็ได้
ซูซูมุ
แก
ซ้อมว่ายน้ำ
ตอนเย็น
ใช่มั้ย
!?
ฉัน...
เปล่า
ฉัน
ไม่ได้
ซ้อม
จริงๆ
...
อย่ามา
โกหก
!!
อา

แกรู้เรื่องที่เขาลือกันมั้งมั้ย?
เพื่อนฉันได้ยินจากเด็กที่ย้ายมาเรียนที่โรงเรียนประถมใกล้ๆ
มีครูที่ว่ายน้ำเก่งสอนในโรงเรียนหนึ่งในเมือง
......
พอตอนซัมเมอร์ครูของนักเรียนจะสอนว่ายน้ำให้อย่างตั้งใจ
ครั้งหนึ่งตอนสอนว่ายน้ำให้อย่างตั้งใจ
นักเรียนคนหนึ่งขาเกิดเป็นตะคริวจะจมน้ำ
สระโรงเรียนนั้นลึกมาก ถ้าไม่รีบช่วยมีหวังไม่รอด
ครูจึงรีบกระโดดลงไปช่วย
พอว่ายไปกลางทาง
จู่ๆขาครูก็เกิดเป็นตะคริวขึ้นมาด้วย

ครูก็กำลังจะจมแล้ว
ตอนนักเรียนเห็นหน้าครูตอนจะจมน่ากลัวมาก
เหวอ—
ใครก็ได้...!!
ซ่า
ครู—
อา
พวกเธอ~
ช่วยครูที!
ช่วยที....
ซ่า
ซู่ ซู่
บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง
พวกเธอ....
ซ่า ซ่า ซ่า

พวกนักเรียน เห็นหน้าครู ตอนจะจม น่ากลัวมาก
ตอนที่ คิดว่า จะทำ ยังไง
ครู คน นั้น
จมลงไป ก้นสระ ซะแล้ว
รู้สึก จะจมน้ำ ตาย
ตั้งแต่นั้น วิญญาณของครู ที่สอนว่ายน้ำ จะโผล่มา ที่สระ
จะเรียก เด็กที่ ซ้อมว่ายน้ำ ตอนเย็น
บอก จะสอน ให้
....
เขาจะพา นักเรียน ที่ปล่อย ให้เขาตาย ไปด้วย เพื่อแก้แค้น
โดยจะดูด กำลังเด็ก ไปทีละนิด
แล้วเด็ก จะผอมลง สุดท้าย ....

เด็กนั่น จะเป็นตะคริว ตาย
~~~~
ซูซูมุ
ตอนเย็นๆ ห้ามลงสระ ล่ะ!
อึก
แต่ฉัน ....
ก็ เปล่าลง นี่ !!
แล้วเรื่อง ที่เขา ลือกัน
ไม่เกี่ยว กับ โรงเรียน เราเลย
โรงเรียน ที่ไม่เกี่ยว มันก็มา !!
วิญญาณนั่น เขาเรียกว่า POOL โจจิ ....
POOL โจจิ ...?
ใช่ ครูที่ตายไป ใช้ชื่อว่า โคดามะ โจจิ !!
~~~~


โคดามะ ...!?
ทุกคนเรียกว่าครูโจจิ
วิญญาณนั่นก็เลยเรียกว่า POOL โจจิ !!
ชื่อเหมือนกันเลย...
ตึก ตึก
ครูโคดามะเป็น POOL โจจิ นั่นเหรอ .....
ซูซูมุ ....
ทำไงดีล่ะพี่
POOL โจจิ นั่น ...!!
ซูซูมุจึงเล่าความจริงให้ฮิโรจิพี่ชายฟัง
ฮิโรกิช็อคมาก
และให้ซูซูมุสัญญาว่าจะไม่ไปที่สระตอนเย็น
ซูซูมุจึงไม่ไปที่สระเย็นวันต่อมา —

มีไต้ฝุ่นแถวบ้านซูซูมุ ไฟดับหมด
หน้าต่างไม่ได้ปิด —
ฝนสาดพอดี —
ฟ้าแลบ !!
ครืน ครืน
เปรี้ยง
เอ๊ะ ...!?

ครืนนนน
ตึง
เมื่อกี้เห็นใครยืนอยู่หลังบ้านหว่า...?
แว่บ
ไม่มีเหรอ...
...เอ๊ะ?
ซ่า
แปลก รึว่าตาเราฝาดไป...
ตุบ
วู้~ ฝนสาดเข้ามานี่—
อ๊ะ.. แฉะหมดเลย!!
จ๋อม
แปะ
แปะ
เอ๊ะ?
......
แปะ
แปะ
แปะ
ขาใคร...!?
คะ...ใครน่ะ?
!!

ตุบ ตุบ ตุบ
ครูมารับ
ไง ซูซูมุ
ตุบ
ตุบ ตุบ
อา ...
อา ...
POOL โจจิ — !!
อ๊าก

ชิมิซึ ซูซูมุ เด็กป.5 ถนัดด้านออกกำลัง
แต่ ว่ายน้ำไม่ได้เรื่อง
มักจะเจ็บใจเสมอ ที่ถูกเปรียบเทียบกับฮิโรชิพี่ชาย ที่แก่กว่า1ปี ที่เก่งว่ายน้ำ
ตอนเลิกเรียน ซูซูมุ ฝึกซ้อมว่ายน้ำคนเดียว
และได้เจอครูโคดามะ ที่บอกว่า
เคยสอนที่โรงเรียน สอนว่ายน้ำ
ซูซูมุ ว่ายน้ำได้เก่งขึ้น
แต่ทำไมกลับผอมลงๆ
แล้ววันหนึ่ง เขาได้ยินฮิโรชิพี่ชาย เล่าเรื่องPOOLโจจิ วิญญาณครู ที่ตายในสระน้ำ
ซูซูมุรู้ว่า เป็นครูคนเดียวกับครูโคดามะ ที่สอนว่ายน้ำให้
จึงสารภาพกับพี่ และสัญญาจะไม่ไปสระอีก
และ เย็นวันต่อมา ขณะที่มีพายุ ....

โรงเรียน
เรียน
POOL โจจิ ──!!
อ๊า ──!!
ตอนที่ 19 เรื่องของPOOL โจจิ(ภาคจบ)

ทำไม ไม่มาซ้อม ล่ะ ?
ซูซุมุ ...
เฮือก ...
ครึ่งๆ กลางๆ ไม่ดีนะ
ทำ อะไร
หมับ
เหวอ
ก็เธอ ไม่ไปฝึก นี่
ทะ.. ทำไม มาที่บ้าน ....

ยืนขึ้น
แล้วไปฝึกกัน
วื้ด
ผมไม่อยากเก่งแล้ว
ผมเลยเออ...
หมับ
เฮือก
ไม่ได้นะซูซูมุ
เธอเลิกง่ายๆไม่ได้
จะยอมเป็นคนขี้แพ้รึ?
ไม่ใช่ใช่มั้ย?
......
ตึก
ไปกันเถอะ
หมับ
ไม่!!

ผมไม่อยากไป!
ปล่อยสิ
หมับ
ปล่อย
แว่บ
ครับ
!
พี่ฮิโรชิช่วยด้วย!!
ซูซูมุ?
แอ็ด
กึก
เป็นอะไรรึ?
โอ๊ะ
แก๊ก
......
กึก
ช่วยด้วยพี่POOLโจจิจะพาฉันไป!
POOLโจจิ...
แว่บ

พื้นเปียกอยู่...
อ๊ะ
ได้กลิ่นสระน้ำ....
พี่ฮิโรชิดูสิ!!
ไม่มี....
校内紅白水泳大
จนถึงวันแข่งว่ายน้ำ
แซ่ด ฮื–
อืม ดีที่ได้อยู่สีแดงเหมือนพี่ สีขาวสู้ไม่ได้แน่
ซูซูมุ พี่ชายแกแข่งว่ายผลัดผสมใช่มั้ย?
ตั้งแต่นั้น POOLโจจิ ไม่มาอีกเลย
เอ๊ะ อะไรกัน!?
ฮื–
ไม่ล่ะ ฉันไม่อยาก
สีขาว 132
สีแดง 134
แล้วปีนี้ก็มีเวลาน้อยเกินไปด้วย
แกว่ายได้เร็วเท่าพี่แล้วนี่
ไม่หรอก
ถ้าว่ายได้เก่งเร็วกว่านี้ได้เป็นนักกีฬาแหง

จะไปดูเดี๋ยวนี้แหละ!
ซูซูมุ พี่เธอแย่แล้ว
พี่ฮิโรชิ!?
เลือดไหลที่ข้อศอก!!
ให้ฉันว่ายผลัดผสมรึ?
หา...!?
ได้รับบาดเจ็บที่ข้อศอก
ฮิโรชิ พี่ชายซูซูมุ ลื่นล้มกระแทกขอบสระ
ซูซูมุ แกว่ายเร็วพอๆกับฮิโรชิ
ฮิโรชิแข่งไม่ได้ แพ้สีขาวแน่
แต่พวก ป.6 ไม่ยอม จะให้ว่ายให้ได้
ตั้งแต่ POOLโจจิไปที่บ้านซูซูมุ ไม่กล้าลงน้ำอีกเลย
ไม่เป็นไร ครูยังบอกเลย
ไม่ได้หรอก ฉันไม่เคยเป็นนักกีฬา....
ไม่ได้หรอก

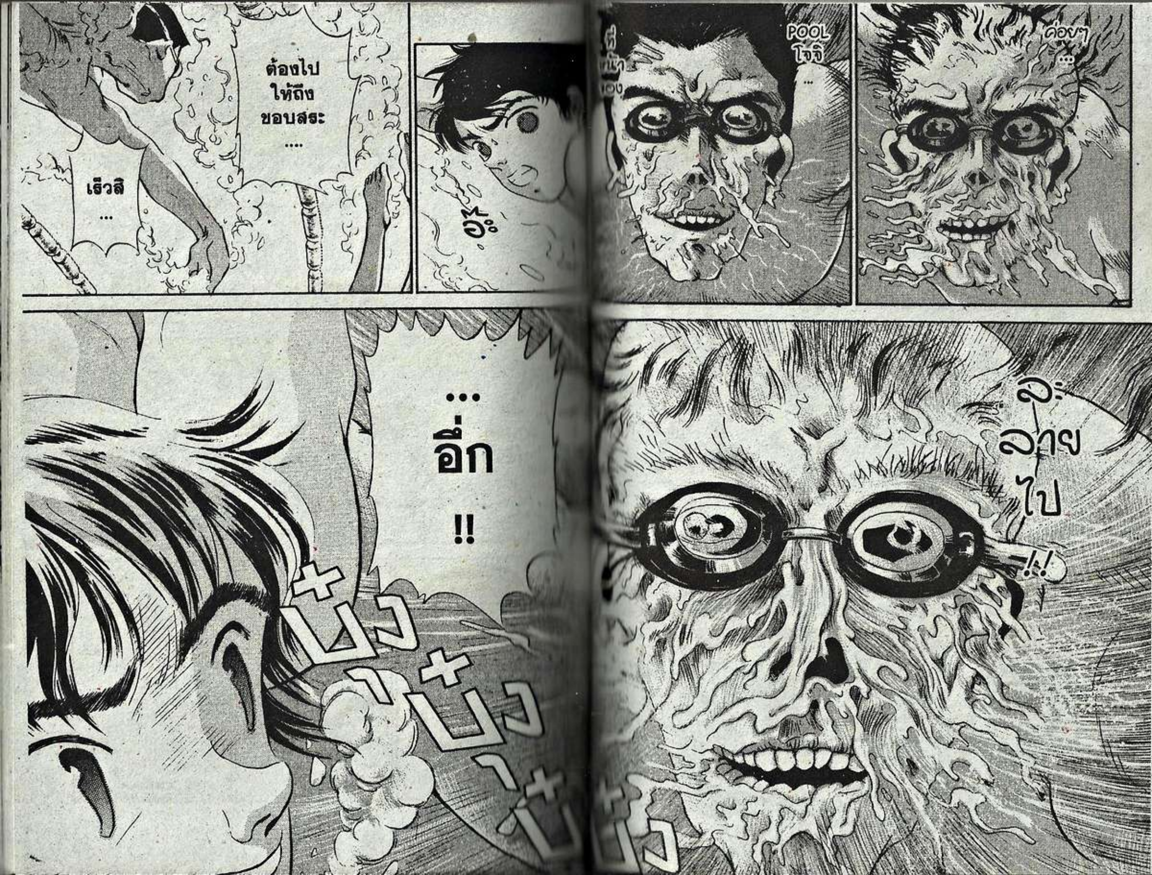
นักว่ายน้ำผลัดผสมขึ้นแท่นได้
ฮิโรชิ!
น้องแกจะแข่งว่ายน้ำแทนนะ
ชูซูมน่ะรึ...
เจ้านั่นจะไหวรึ...
เฮ_ เฮ_ เฮ_
ไหวสิ น้องแกว่ายได้ไวพอๆกับแกแล้วนี่
ไม่ใช่เรื่องนั้นหรอก....
จะไหวรึเปล่าเรา
เป็นห่วงว่าจะว่ายดีรึเปล่า
เอ... ลู่ข้างๆเรานี่ไม่มีใครนี่นา!?

อ๊ะ ถึงตาเราแล้ว
แปะ
เอ๊ะ...?
!?
POOL โจจิ !!

ซ่า
......
บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง
ซูซูมุ ...
มา แข่ง กัน

เหวอ
บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง
ซ่า ซ่า
มัน ตามมา แล้ว !!
ซ่า ซ่า
ซ่า
บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง
ช่วย ด้วย ....
เจ้าซูซูมุ ไปลิ่ว เลย
มัน เอาแล้ว
สีขาว อยู่ห่าง ไปเรื่อยๆ
ซูซูมุ
สู้ เขา
สีขาว อย่า ยอม แพ้ นะ
ซ่า ซ่า ซ่า ซ่า

POOL
โจจิ
...
ค่อยๆ
...
ละลาย
ไป
!!
ต้องไป
ให้ถึง
ขอบสระ
....
เร็วสิ
...
อึ๊
...
อึ่ก
!!
ปั๊ง
ปั๊ง
ปั๊ง

อ๊ะ
!?
ขา
...
บุ๋ง
บุ๋ง
เป็น
เหน็บ
!!
ซูซูมุ
!
สีขาว
ทิ้งห่าง
ไปแล้ว
....
ไม่โผล่
ขึ้นมา
เลย
จ๋อม
...เอ๊ะ?
ซูซูมุ
เป็นอะไร

พรืด
ยังไม่ถึง
เลย
ซูซูมุ
~
ปุด
ซ่า

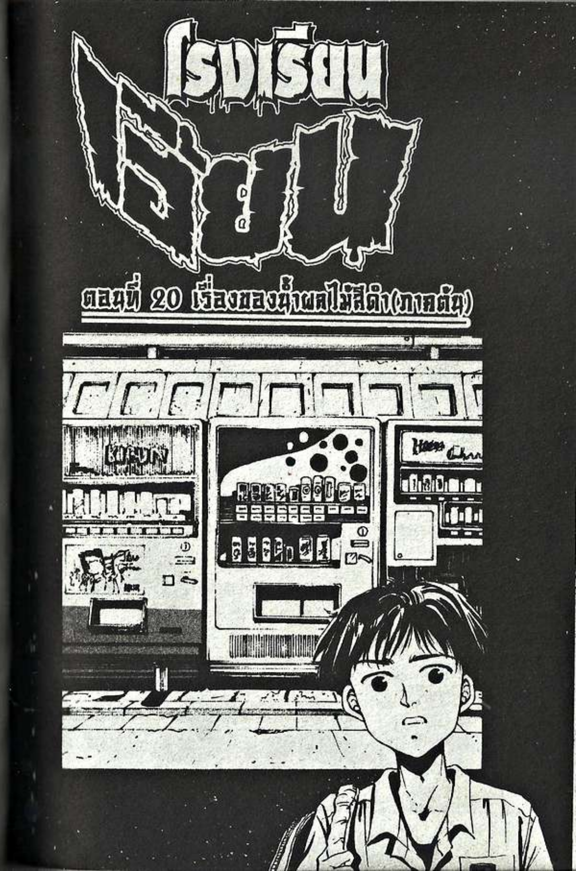

หายใจ ...!!
แค่ก แค่ก แค่ก
มา จะสอนว่ายน้ำให้อีก ....
ซูซูมุ ~~~

ไม่ออกแล้ว.....
บุ๋ง
เป็นอะไรรึเปล่า!?
ซูซูมุ—ทำใจดีๆ ไว้!!
บุ๋ง
หมับ
บุ๋ง บุ๋ง
ปล่อยสิหน็อย!!
บุ๋ง บุ๋ง บุ๋ง
ผัวะ
ปล่อยซูซูมุนะ—
ผัวะ
อ่อก
กร๊วม

ครูฮะ..
ไปช่วยเร็วเหอะ...!?
จะจมทั้งคู่แล้ว!!
อ๊ะ !?
วิ้ง
เดี๋ยวก่อน!!
2คน !
ไม่เป็นไรแล้ว!!
ครูฮะ
ช่วยน้องผมหน่อย
ซูซูมุจะตายแล้ว!!
ปั๊ด
ปั๊ด
ซูซูมุ

ฮิโรชิ ขาแกเลือดออกนี่!!
อึ !
เหมือนรอยถูกอะไรกัดเลย...
รีบไปทำแผลก่อนดีกว่า
อึก ...
อ๊ะ
แค่ก แค่ก
ซูซูมุ !
แค่ก แค่ก
ซูซูมุปลอดภัยแล้วรึ !?
ซูซูมุรอดมาได้เพราะได้รับการผายปอดทัน
ทำไม POOLโจจิ ถึงไม่พาฮิโรชิพี่ชายไปด้วย?
อาจเป็นเพราะตอนที่
POOLโจจิ จมน้ำตายไม่มีใครมาช่วย

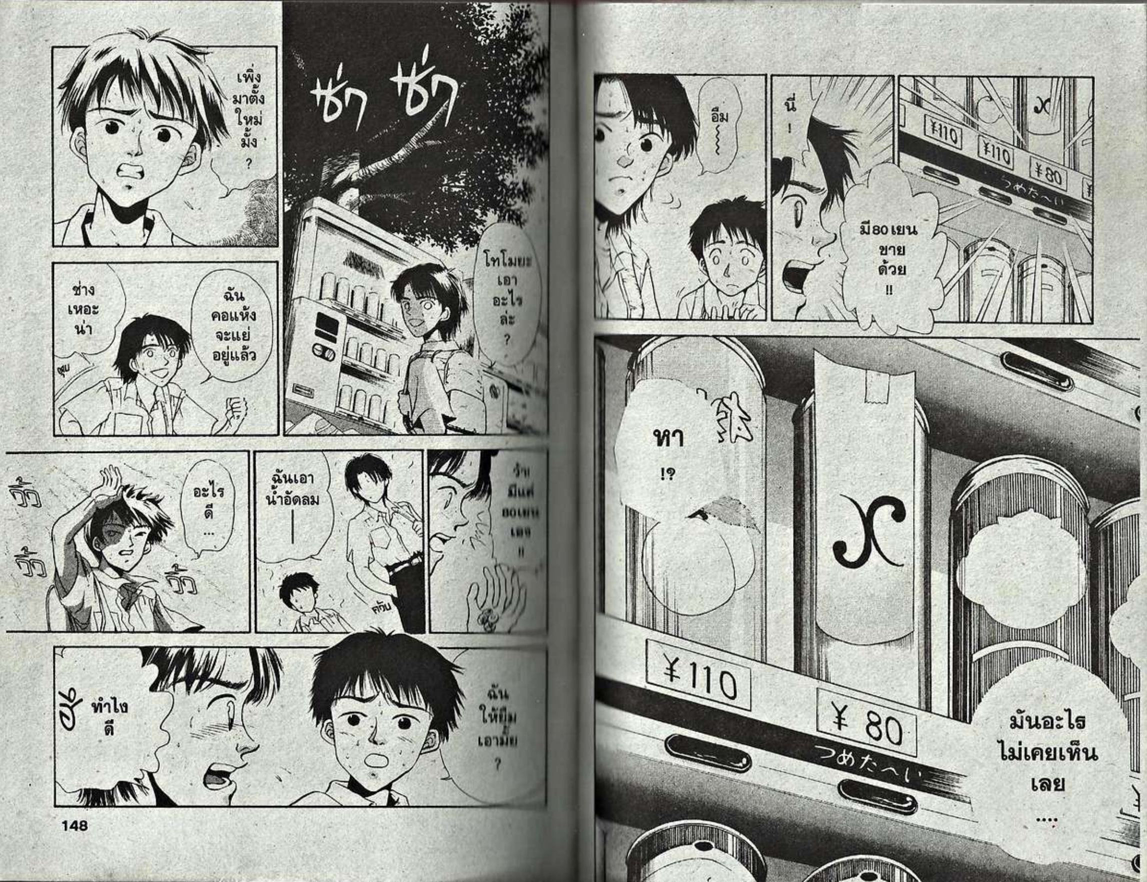

ความรู้สึกของฮิโรชิที่มาช่วยน้องชายทั้งๆที่แขนเจ็บ
ทำให้ POOLโจจิเลิกคิดที่จะพาซูซูมุไป ....
ตอนนี้ POOLโจจิอาจจะอยู่ในสระที่ไหนสักแห่ง
ถ้าว่ายน้ำคนเดียวในสระมืดๆ
POOLโจจิอาจจะเรียกไปก็ได้ ....

โรงเรียนเฮี้ยน
ตอนที่ 20 เรื่องของน้ำผลไม้สีดำ(ภาคต้น)

พอเข้าหน้าร้อน อากาศร้อนๆ
คงอยากจะดื่มน้ำเย็นๆ บ่อยๆ ?
เลยไปซื้อน้ำอัดลมในตู้ขายอัตโนมัติ —
บางที 1 ในบรรดาคุณๆ
อาจจะเคยได้เจอน้ำแปลกๆ บ้างก็ได้
คราวนี้เป็นจดหมายน่าทึ่งจากKคุง (ไม่ขอเอ่ยชื่อสถานที่) นักเรียนม.5 จากจังหวัด A
เป็นเรื่องตอนKคุงอยู่ม.3 ....
มาสึโอกะ โทโมยะ (นามแฝง) ในห้องเรียนซัมเมอร์ ม.3
มีนักเรียนเรียนซัมเมอร์เกินกว่าครึ่ง
กริ๊ง กริ๊ง
วันนี้พอแค่นี้ ทุกคนกลับบ้านได้
โทโมยะ —!
คาซึฮิโกะ
แวะชมรมไปให้อาหารนกแก้วมั้ย?
อืม
มาสึโอกะ โทโมยะ อยู่ชมรมชีวะ
ช่วงซัมเมอร์เลี้ยงนกแก้วที่ชื่อพีตะที่ชมรม

คาซึฮิโกะ แกเก็บมันได้รึ ?
อืม ใช่ ดีนะ
อยู่ชมรมชีวะด้วยกัน เป็นเพื่อนสนิทโทโมยะตั้งแต่ประถม
อิชิดะ คาซึฮิโกะ (นามแฝง) ม.3 เพื่อนโทโมยะ
จะปล่อยทิ้งไว้ก็น่าสงสาร !?
เจอในสวน ปีกมันเจ็บ —
เจ้านกแก้วมันแข็งแรงขึ้นมากแล้ว —
จี๊บ จี๊บ จี๊บ จี๊บ
พั่บ พั่บ พั่บ
แกร๊ก
อะไร ชอบสัตว์ดีกว่าเกลียดสัตว์ไม่ใช่รึ
โดยเฉพาะคาซึฮิโกะเป็นคนชอบสัตว์ใหญ่
ทั้งคู่ชอบสัตว์ จึงเข้าชมรมชีวะ
พูดท่าทางดีใจเชียวนะแก
ดูสิ
ท่าทางมันดีใจเชียว ?
รึว่า — นกมันแยกคนออก
จี๊บ จี๊บ จี๊บ
พั่บ พั่บ

ฉ่า
เฮ้อ ~
... ร้อนน่าดูเลย —
เขามาปรึกษาโทโมยะตั้งหลายครั้ง
เพราะพ่อแม่คัดค้านเรื่องโรงเรียนที่อยากเข้า
แต่คาซึฮิโกะไม่ค่อยสบายใจตั้งแต่ก่อนซัมเมอร์
...
พอดีเลย ดื่มอะไรกันมั้ย
นี่
เอ๊ะ ?
ตรงนั้นมีเครื่องขายน้ำตั้งด้วยรึ ?
เอ๊ะ คาซึฮิโกะ ~~~ ?
มึ้ง —
มึ้ง
มึ้ง
มึ้ง

เพิ่งมาตั้งใหม่มั้ง?
ช่างเหอะน่า
ฉันคอแห้งจะแย่อยู่แล้ว
ซ่า ซ่า
โทโมยะเอาอะไรล่ะ?
วิ้ว วิ้ว วิ้ว
อะไรดี...
ฉันเอาน้ำอัดลม—
ว้าว มีแค่ 80 เยนเอง!!
อือ ทำไงดี
ฉันให้ยืมเอามั้ย?
อืม~~
นี่!
¥110 ¥110 ¥80
つめたーい
มี 80 เยนขายด้วย!!
หา!?
¥110
¥80
つめたーい
มันอะไรไม่เคยเห็นเลย....

น่าสนใจดีนะ
อ๊ะ — !?
แกจะซื้อรึ!?
ฉันมีแค่ 80เยนเอง
ก็มันพอดีนี่
อย่าเลย กินอย่างอื่นดีกว่า!!
ฉันให้แกยืมเอง!?
ของแปลกๆ เกิดกินแล้วเป็นอะไรขึ้นมาว่าไง!?
อย่าเลยน่า!!
โทโมยะ —
เขาเอามาขายได้
คงไม่แปลกหรอก
กริ๊ก กริ๊ก
ฉันจะลองดื่มดู
¥110
¥80
แก๊ก
แค่นี้แกก็กังวลไปได้
กึ๊ง
น้ำอัดลมรึเปล่า —
แกร๊ก
น่าสนใจดี

นี่อะไร —!?
กระป๋องดำปี๋เลย!!
ไม่รู้ว่าน้ำอะไร
ทิ้งไปเหอะคาซึฮิโกะ!
ฉันว่ามันน่าสงสัยนะ!!
ดูน่ากลัวยังไงไม่รู้
โทโมยะ
ไม่มีอะไรหรอกน่า —
คาซึฮิโกะ!!

ปึด
อึ๊ก ...!?
คาซี ฮิโกะ
เป็น อะไร รึเปล่า !?
ฮวบ
อุ๊บ ...
คาซี ฮิโกะ !?
แก๊ก
อ๊ะ ... อึ๊ก ...
ฉัน จะ อ้วก !!
อึ๊ก
ยังทันนะ อ้วก ออกมา เร็วๆสิ !!
มั่บ
โท.. โท ไม ยะ
อ๊อก
คาซี ฮิโกะ !!
อึก ...
อิ๊ะ
อึ๊ก
อื้ม !?
อึ๊ก
อึ๊ก
ฉ่า
ฉัน จะลอง ดื่ม
คอแห้ง หมด แล้ว
มึ้ง
อึ๊ก
....
คา.. คาซึ ฮิโกะ ....
....
ดื่ม
หมด เลย ...
อึ๊ก

...เอ๊ะ !?
ซึ๊ด ซึ๊ด ซึ๊ด ซึ๊ด
บ้าเอ๊ย เชื่อสนิท เลย
แอ้
อะ.. อร่อย มาก
โทโมยะ รู้สึก เป็นห่วง
แก อยากให้ข้า เองนี่
แกดื่ม มั่งสิ !!
อย่าโกรธน่า แต่มันอร่อย จริงๆนะ
นี่ — ! แก อำฉัน รึ !!
เช้าวันต่อมา ระหว่างทาง ไปโรงเรียน ตามปกติ
คาซึฮิโกะ ไปซื้อ น้ำสีดำ ดื่มอีก
คะยั้น คะยอ ให้โทโมยะ ดื่มมั่ง
แต่ โทโมยะ ไม่กล้า
คาซึฮิโกะ ดื่มน้ำอะไร ก็ไม่รู้ อย่างมี ความสุข

วันนี้ มีสอบ วันสุดท้าย นะ
คาซึฮิโกะ รีบไปเหอะ สายแล้ว
โธ่
เป็นอะไร ของมัน นะ...
ไม่พูด อะไร เลย...
วันนั้น คาซึฮิโกะ มีท่าที แปลกๆไป
อึ๊ก อึ๊ก
เป็นอะไร คาซึฮิโกะ ...?
!?
...
คาซึ ฮิโกะ
กบ ทำไม ...
กบรึ ?
...
อย่าสิ ...!!
ดึ๋ง
แผล่ะ
เฮ้ย !? คาซึ ....
แอ้บ

คาซึฮิโกะ!?
คลั่บ
คลั่บ
แฮ้บ
แอ้บ
......
ปึ๊ด ปึ๊ด
พอที!
แกเป็นอะไรไป!?
ทำเรื่องโหดๆ ยังงี้ได้ตั้งแต่เมื่อไหร่!?
พอที คาซึฮิโกะ!!
อ๊ะ
อ๊ะ.. โทโมยะ อะไรรึ?
จะอะไร
ดูที่พื้นสิ
เอ๊ะ!?
กบแบนแต๊ดแต่เลย...!!
......
ฉันเป็นคนทำรึ..?
อย่าบอกนะ...
ว่าแก
ฉันไปก่อนล่ะ
รู้สึกไม่ค่อยสบาย
คาซึฮิโกะ!?
มันเป็นอะไร....
ไม่น่าเชื่อ... รึว่าเหยียบไปโดยไม่รู้ตัว?
......
โทโมยะเป็นห่วงคาซึฮิโกะ
แต่ต้องสอบตั้งแต่เช้าจดเย็น 5วิชา จึงลืมไปสนิท
ในที่สุดตอนเย็นก็สอบเสร็จ และไปให้อาหารนกตามปกติ
จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ
ต้องรีบให้อาหารพีตะ
คงจะหิวแล้ว
เอ๋?
ประตูเปิดอยู่

จิ๊บ
อ๋อ คาซึฮิโกะ เองรึ
จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ
เป็นห่วง พีตะ รีบมา ตามเคย นะ
กึง กึง กึง กึง กึง กึง กึง กึง กึง
?
จิ๊บ จิ๊บ จิ๊บ
ครืด
จะทำ อะไร มัน ...?
พั่บ
พั่บ
จะเอาพีตะ ออกจากกรง รึ ?
จิ๊บ— จิ๊บ— จิ๊บ—
จิ๊บ— จิ๊บ—
กึ๊ง

จิ๊บ
!?
......
ชิ้ง
หงึ่ง— หงึ่ง— หงึ่ง— หงึ่ง— หงึ่ง— หงึ่ง—
พีตะ ...?
คาซึ ฮิโกะ ...

......
กร๊วม
กิน ...!? พี่ตะรึ
แก ....
กร๊วม
กร๊วม
กึก
......
ไปยืนทำอะไรตรงนั้น ?
วืด
โทโมยะ !
โทโมยะ !!
พั่บ
เอื๊อก ...!!
เงียบทำไม !? โทโมยะ
อะไร ?
แจ๊บ
แจ๊บ
แจ๊บ
กึก
อากาศร้อนใช่มั้ย? หน้าซีดเลย

ใคร !?
กร๊วม
ปึ๊ด
งั่ม
งั่ม
งั่ม
เอื๊อก

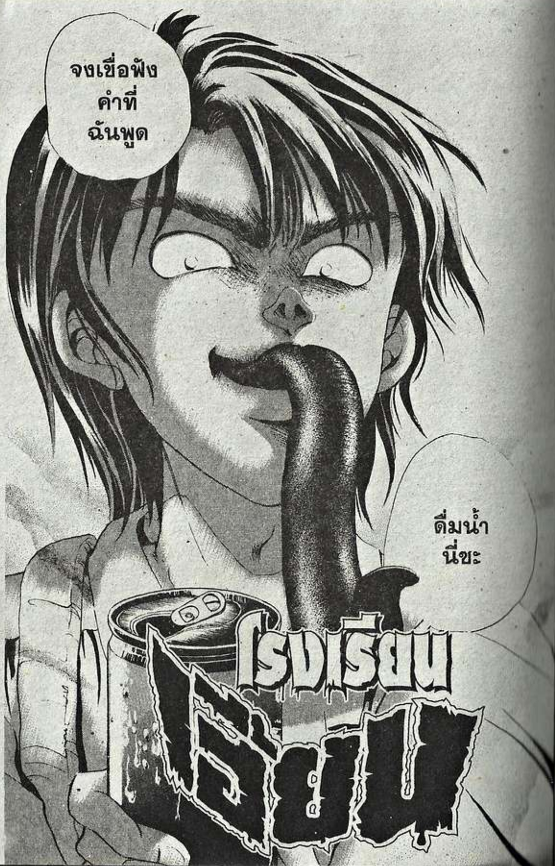

กลับกันเถอะ
โทโมยะ
ปึ๊ด ปึ๊ด
จะ...เจ็บนะนี่
คาซึฮิโกะลากโทโมยะ
คาซึฮิโกะ รู้แล้ว
กลับบ้านไปด้วยกัน ...
นี่
... มัน
เป็นโรคประสาทรึเปล่า ?
พ่อแม่รู้เรื่องนี้หรือยัง
กึก
อีกแล้ว ....
แก๊ก
แกจะซื้อน้ำดำนั่นอีกรึ ...!!
โทโมยะ
แกดื่มด้วยสิ
น้ำนี่
แผลบ
อร่อยจริงๆนะ
คาซึฮิโกะ !?
ลิ้นแกเป็นอะไร !?
เมื่อกี้ฉันเห็นดำปี๋เลย ...!!
ดำปี๋เลยรึ ?
ลิ้นรึ ?
เป็นรึ
ไง
ดูให้ดีๆสิ

โทโมยะ~
ลิ้นของฉันเป็นยังไง ?
วื๊ด —

อะ ...
โทโมยะร้องหนวกหูอยู่ได้
หมับ
เอือก ...!?
ลิ้น —
ปื๊ด
!!
อ๊ะ
ฟู่
เผลบ
......
เผลบ
อึ๊ก ...
แผลบ

วันหนึ่ง ขากลับจากเรียนซัมเมอร์ มีเครื่องขายน้ำอัดลมตั้งอยู่ใหม่
มาสึโอกะ โทโมยะ กับ อิชิดะ คาซึฮิโกะ นักเรียนชั้นม.3 เป็นเพื่อนสนิทกันตั้งแต่ประถม
กระป๋องที่ออกมาสีดำสนิท
ไม่รู้ข้างในเป็นอะไร
อิชิดะ ซื้อกระป๋องน้ำที่มีกระดาษเขียน "x" แปะอยู่
และยังชวนมาสึโอกะให้ดื่มอีกด้วย
แต่เขาไม่ดื่ม
อึ๊ก
มาสึโอกะ เห็นไม่เข้าทีจึงห้าม
แต่อิชิดะก็ดื่มจนได้
ทำไมอิชิดะจึงมีท่าทีแปลกๆ มาสึโอกะเอง...
กร้วม
วันต่อมา อิชิดะ ที่ชอบสัตว์ จู่ๆก็เหยียบกบจนตาย
และกินนกแก้วที่เลี้ยงที่โรงเรียน

ไง
ดื่มน้ำมั้ย โทโมยะ
แผล็บ
แผล็บ
คาขี ฮิโกะ ...

จงเชื่อฟังคำที่ฉันพูด
ดื่มน้ำนี่ซะ
โรงเรียนเฮี้ยน

โทโมยะ
นี่
ทำไมต้องทำหน้าแบบนี้ด้วย ?
วี๊ด
อึ๋ย ....
ทำหน้าแบบนี้กับเพื่อนสนิท
มันเจ็บนะ
โอ๊ะ ...
ตึ๋ง
แต่อะไรล่ะ !?
!
ตุบ
ขะ.. ขอโทษ ...
แต่ฉัน ...
อ๊ะ

คา... คาซึ ฮิโกะ !?
โอ๊ย ...
ตึ๋ง
ถ้า คิดว่า ทำไม่ดี
ก็ ดื่มน้ำ นี่ซะ
ไม่ เอา ...
ฉัน ไม่อยาก ดื่ม ...!
โทโมยะ แก
หมับ
ดื่ม ซะ !!

อย่า นะ... คาซึ ...
เออะ... เออะ...
วี๊ด
กึก
โทโมยะ
ฉัน จะเท ล่ะนะ
ฮึ
วี๊ด
อย่า ...
เฮ่ย
วูบ
อ๊ะ

อ๊ะ
น้ำ
หกหมดแล้ว....
!?
วืด
เลือดดำ—:
น้ำ... น้ำ ...
กึง
กึก กึก กึก
อุ๊บ....
...เหวอ...
อ๊าาา
คว้าบ

โอ๊ย!!
โอ๊ย
เจ็บ เจ็บ
เจ็บ
เคร้ง
......
คาซึโอกิ ....

อึก... อึก
อึก อึก อึก
อึ
แผลบ
หน่อย
สวบ
เจ้าโทโมยะ
มาสึโอกะหนีกลับบ้านไป
คาซึฮิโกะทำไมเป็นแบบนั้นล่ะ....?
ตอนกลับบ้านเมื่อวานที่ดื่มน้ำตั้งแต่นั้นท่าทางมันแปลกๆไป
รึว่าเพราะน้ำดำนั่น..?

พรวด
แต่เรา...เอาหินทุบคาซึฮิโกะ....
....
หัวแตกรึเปล่าก็ไม่รู้....
เราไม่ได้ตั้งใจ..ต้องไปขอโทษแล้ว...
พรุ่งนี้เช้าไปดูอาการที่บ้านมันดีกว่า
พรุ่งนี้คงกลับเป็นเหมือนเดิมแล้ว....
วันต่อมามาสึโอกะไปที่บ้าน
อิชิดะในช่วงเช้า
วันนั้นอากาศอบอ้าวตั้งแต่เช้า
มิ้ง มิ้ง มิ้ง
จิ๊บ จิ๊บ
อ๊ะ
!
เอ๋? ประตูเปิดอยู่...

ขอโทษครับ ─ ผมมาสึโอกะครับ
ครืด
คาซึฮิโกะอยู่มั้ย ─
ขอโทษคร้าบ ─
....
แปลกไม่มีใครอยู่เลยรึ?
ปั๋ง
!
โทโมยะรึ ─ ?
อ๊ะ...
เสียงคาซึฮิโกะ
แอ๊ด
แอ๊ด
มันไม่โกรธเรารึ....
......
อยู่ในครัวเข้ามาสิ
อืม... รู้แล้ว

คาซึฮิโกะ....
เมื่อวานขอโทษนะที่ฉันขว้างหินใส่
ฉันไม่ถือสาหรอก....
...
แต่ฉัน...
เรื่องเล็กน้อยน่า
ฮะ ฮะ
ฉันไม่ติดใจอะไรเลย
งั้นรึ
เฮือ
ดีจังคาซึฮิโกะกลับเป็นปกติแล้ว
ว่าแต่วันนี้ร้อนนะจะดื่มอะไรไหม?
อ๋อ ฉันซื้อไอศกรีมมาแล้วไม่ต้องหรอก....
ไม่ต้องเกรงใจน่า
กึก

ฉัน ....
ซื้อมาเพียบเลย
!!
กระป๋องน้ำดำ !!
ไอศกรีมน่ะรึ ...?
โทโมยะ ...
อย่าไปกินเลย
วืด
ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด
ก็แก ....

ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด
มาดื่ม
น้ำนี่ไม่ใช่รึ
ทำไมคอ ...!!
ใช่มั้ย ?
โทโมยะ ?
อึก ...

แก
เอาหิน
ทุบหัว
ฉัน
....
พึ่บ
เจ็บ
มาก
เลย
~

ต้องไป
บอกแม่
คาซือิโกะ
ตุบ ตุบ ตุบ
พรืด
เหวอ
วืด
ตึง
เฮ่ย
ประตู
....
กึก
!?
อ๊ะ
วืด
ตึง

คะ..
คนตาย
....!!
เลือด
!?

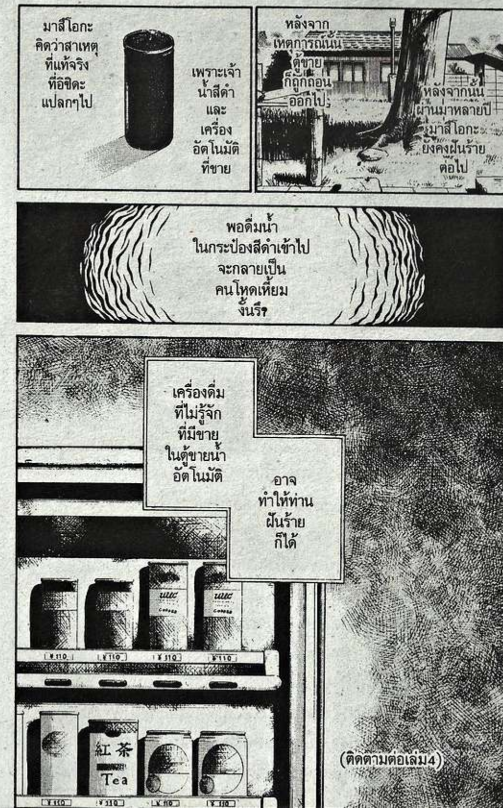

อ๊ะ ...
อือ ...
อือ ...
... คุณป้า ?
คุณลุง ...!?
อ๊ากกก
เมื่อวานมันร้อน
กึก
ร้อนซะแทบตาย .....
อ๊ะ
อึก
ไม่ได้ขอให้พวกมันส่งฉันเรียนซะหน่อย
แล้วยังบ่นเรื่องเรียนอีก

บ่นหนวกหูอยู่ได้
ฟังแล้วหงุดหงิดที่สุด
แพลบ
คาซึฮิโกะ ―
ใช่มั้ย โทโมยะ ―!!
อย่าทำแบบนี้กับฉันนะ
นี่... โทโมยะ

โทโมยะ ──
กึก
กึก
อ๊ะ
อย่า ── คาซึฮิโกะ ──
ใครๆ เขาก็ร้อนทรมานกันทั้งนั้น !!
!?
ช่วยด้วย
มี ── พัสดุครับ
ครืดดด

เฮือก ....
ปึด
....
กึก
กึก
....
นี่แน่ะ
รอดรึ
หน่อย
ฮึ ...

(ติดตามต่อเล่ม4)

MONSTER CHARACTER NO.9

ดอกไม้(หน้าคน)

สูง:150ซม. **หนัก:**3กก. **อายุ:**ไม่ปรากฏ

ของโปรด:ความรู้สึกเคียดแค้น การดูดอาหารจากพืชอื่นๆ

ของเกลียด:แมลงสาบและมด

จุดสังเกต:มีถิ่นกำเนิดทางตอนใต้ในป่าลึกของอเมซอน
กล่าวกันว่าถูกนำกลับมาโดยนักสำรวจโบราณคดี
มีหน่อสีม่วงสดใสขนาดประมาณ10ซม.
และจะเพาะพันธุ์ได้ใน1ปี

การกระทำ:จะเติบโตได้ก็จากอาหารเช่น เส้นผม,เลือดมนุษย์
หรือพืชที่อยู่ใกล้เคียงใน1สัปดาห์จะออกดอกได้รวดเร็ว
และจะบานออกเป็นรูปใบหน้าของบุคคลผู้ที่เพาะพันธุ์เกลียด
เวลาที่ดอกไม้เฉาตายผู้ที่มีรูปหน้าของดอกไม้นั้นจะตายด้วย

MONSTER CHARACTER NO.10

POOLโจจิ

สูง:172ซม. **หนัก:**68กก. **อายุ**35ปี(ตอนที่ตาย)

ของโปรด:นักเรียนที่มาฝึกว่ายน้ำ สระที่มีคลอรีน

ของเกลียด:การว่ายน้ำที่ไม่เพียงพอ(เพราะสระถูกปิด)

จุดสังเกต:อดีตเป็นครูสอนว่ายน้ำ แต่มาจมน้ำตายซะเอง
มีความเคียดแค้นนักเรียนที่ไม่ยอมลงไปช่วยตนในตอนนั้น
กลางดึกจะลงมาว่ายน้ำที่สระของโรงเรียน
จะใส่แว่นตาว่ายน้ำอยู่ตลอดเวลา

การกระทำ:จะฝึกพิเศษให้แก่นักเรียนที่มาว่ายน้ำในตอนดึก
และจะดูดพลังชีวิตของนักเรียนคนนั้น
จนเมื่อนักเรียนคนนั้นหมดแรง
เขาก็จะจับนักเรียนคนนั้นกดน้ำจนตาย

KC.WEEKLY MAGAZINE COMICS

VIBULKIJ
PUBLISHING GROUP